

Deqên ser dil û rûyan

Ne hêsan e ku meriv di derheqê dîroka tattoyê de tiştekî bibêje. Ji ber ku dîroka wê digîje 10 hezar sal berê. Tattoyên ku li ser mûmyayên Misirê hatine neqîş-kirin, zela bûye ku dîroka wan digihîje salên 2000'ên beriya Îsa. Ew deq bi boyaxa qamiş û çilo hatiye çêkirin. Dibe ku mirov di derheqê deqên yekem de gelek tiştan bibêje. Lê li Mezopotamya ya ku kurd û ereb bi deh hezaran sal in lê dijîn ev kevneşopî hebûye û hin jî heye.

Rewşên ku mirov li bedena xwe dineqîşîne li her dereke bi navên cûda tên binavkirin: Deq, daq, vesm, dovûn, dakî, daqî... Rûpel 13

Dihok a rengîn

Dihok li Kurdistanê wek wargeh a rengîn ya herema Bahdînanê tê naskirin. Bajêr li gor pergala rêvebirîya Kurdistanê parêzgehe. Zaxo, Smêl, Şêxan, Batûfa û Amedî navçeyên Dihokê ne. Herwiha bi Dihokê ve girêdayî bi sedan gund û xopan jî hene.

Dihok li devera Badînan, bajarê herî mezin e. Şêniya bajêr nêzî 400 hezarî ye. Şêniya giştî ya parêzgehê jî nêzî 8 sed hezarî ye.

Bajêr jî taxên; Nizarkê, Serhildan, Mehabad, Beroşkê, Kanî Mehmedikê, Xebat, Birayetî, Azadî, Sêgirka, Kanî Xîşmena, Şindoka, Geverkê, Malta Xwarû, Malta Jor, Aşitî, Şoreş û Şexikê taxên Dihokê pêk tê. Rûpel 02

Pêvajo ya çareseriya li Bakûr Niftê li Hewlêrê ye

Serokê Herema Kurdistanê Mesûd Barzanî, tevî şandeyek qerabalix hat serdana Enqere û bi Serokkomar Abdul-lah Gül û Serokwezîr Recep Tayyip Erdoğan re civiya. Serdana Barzanî hem di warê pêşwazîkirina Tirkiye de û hem jî di warê kaosa li Iraqê, ragihandinên di derbarê serxwebûnê de, mijara neftê û her wekî din di warê pêvajo ya çareseriya pîrsgrêka kurd de jî xwedî taybetiyekê bû. Li gor analîst û rojnamegeran Barzanî rewşa Iraqê û nêzikahiya Malîkî bi zelalî bi Enqere re parve kir.

Çavdêrên siyasî ku têkiliyên Hewlêr-Enqereyê dişopînin, diyar dikin ku her dû paytext êdî ber bi hevpari ya stratejîk ve diçin. Ew şîrîkatî jî wê bandor li mesela ya serxwebûnê û çareseriya pêvajoyê bike. Ji ber ku di destpêka pêvajoyê de Nêçîrvan Barzanî çû Qendîlê û piştê jî hat Enqerê, tê gotin ku 'nifte ya Îmralî'yê bi destê wî hatiye vekirin. Piştî ku paketa nû hat qebûlîkirin niha jî çavli rêye ku Hewlêr êdî jî bo çareseriyê rol a Oslo'yê bi cih bîne. Di serdana Barzanî de rojev pêşeroja herêmê bû. Rûpel 04 - 5

Yên Kurdistanana serbixwe naxwazîn bê feraset in

Piştî hilweşandina Kurdis-tana Sor, di salên 1990'î de bi pêşengiya Wekîl Mûstafaev tevgerek nû ji bo avakirina Kurdistanê, li nava kurdên Qafqasya'yê derdikve holê. Ji ber ku Sovyet di nava belavbûnê de ye, bi piştigiriya wan hewildanên avakirina Kurdistanê Sor derdike-vin. Serkeşê vê hewildanê

Mûstafaev ku niha 76 salî ye û ji 1999'an virve ye li Îtalya'yê dijî bu BasNûçe re axivî. Mûstafaev ku êdî kalemêrekî dîrokzan û bi şo-pandina siyasî û dîroka kurdan a niha mijûl e, dibêje bo parastina Kurdistanê Sor ji Abdullah Oca-lan daxwaza tîmek gerilla kiriye.

Lê wan piştgirî nedaye. Ew dibêje wê demê hem Rûsya û hem jî Ermanistanê piştigiriya Kurdistanek serbixwe kiriye.

Rûpel 08-09

Em ji bo Rojava her tim amade ne

Siyasetmedarê Rojavayî Abdulhekîm Beşar diyarkir ku heya niha PYD'ê nehiştiye ku partiye din bi hêzên xwe piştigiriya Rojava bikin. Lê dîsa jî ew amade ne ji bo parastina Rojava'yê piştigiriya YPG'ê bikin.

Rûpel 10

Evîn a kurd û cihûyan

Rûpel 11

Sûreke bi tilîlî

Rûpel 06

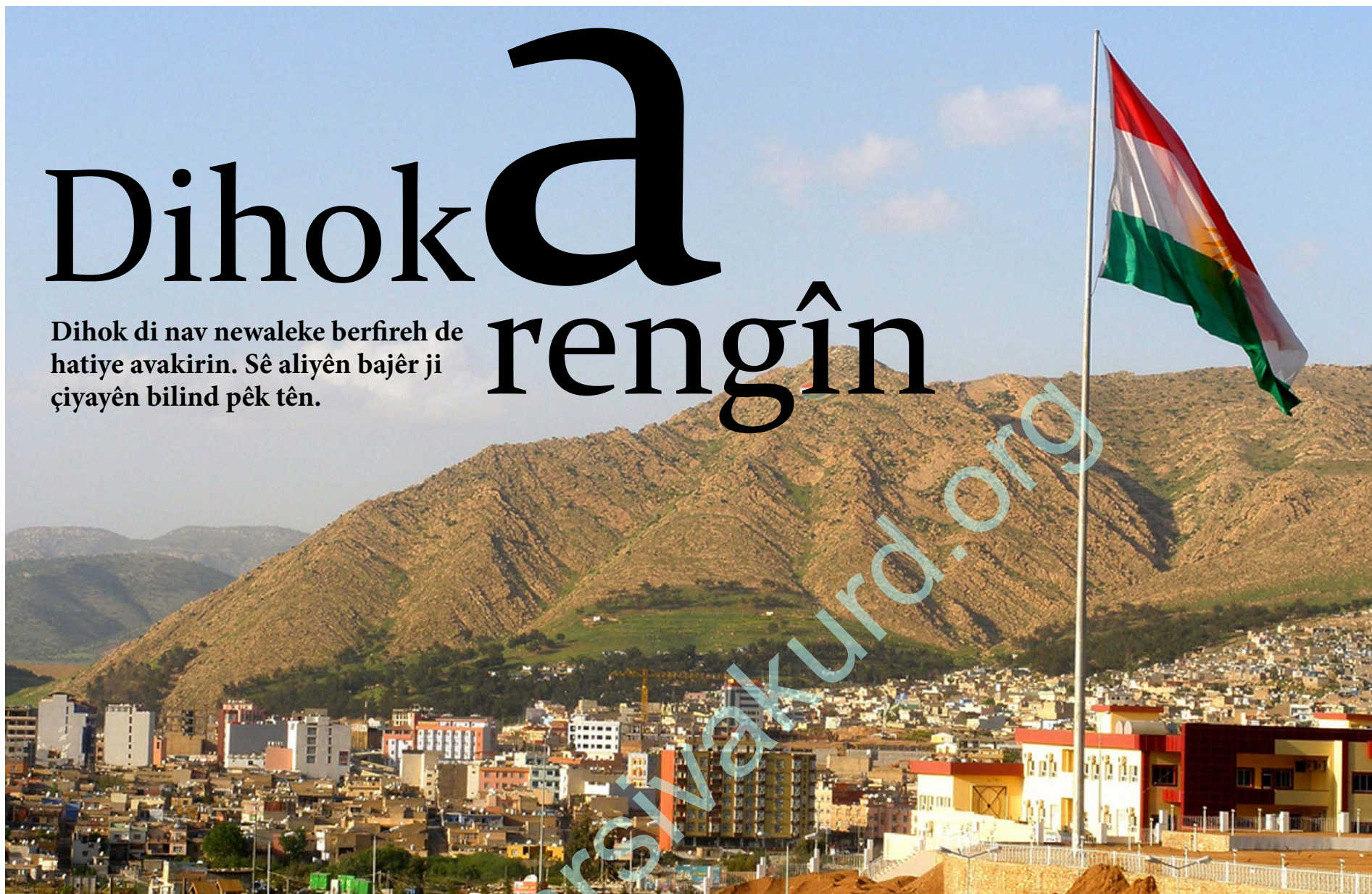
Suto Axayê Oremarî

Rûpel 12

Dihok a rengîn

Dihok di nav newaleke berfireh de hatiye avakirin. Sê aliyên bajêr ji çiyayên bilind pêk tên.

Welat BAZ

Bajarê Dihokê li Başûrê Kurdistanê wek wargeh a rengîn ya herema Bahdînanê tê naskirin.

Dihok li gor pergala rêvebirîya Kurdistanê parêzgehe. Zaxo, Smêl, Şêxan, Batûfa û Amedî navçeyên Dihokê ne. Herwiha bi Dihokê ve girêdayî bi sedan gund û xopan jî hene.

Dihok li devera Badînan, bajarê herî mezin e. Şêniya nav bajar nêzî 400 hezarî ye. Şêniya giştî ya parêzgehê jî nêzî 800 hezarî ye.

Bajêr ji taxên; Nizarkê, Serhildan, Mehabad, Beroşkê, Kanî Mehmedikê, Xebat, Birayetî, Azadî, Sêgirka, Ronahî, Serbestî, Kanî Xîşmena, Şindoka, Geverkê, Malta Xwarû, Malta Jor, Aşitî, Şoreş û Şexikê pêk tê. Dihok sînoren siyasî yê dewletên Sûrî, Tirkîye û Îraqê digene hevûdû. Bajêr bi qasî 60 kilometre dûri sînoren siyasî yê Tirkîyeyê e.

Dihok ji başûr ve bi parêzgeha Mûsilê ve, ji rojava va bi parêzgeha Hewlerê, ji rojava bi parêzgeha Silêmanî û li bakûr jî bi Şîrnex û Colemêrgê ve cîran e.

Bajarê ol û bawerîyan

Beşek mezin ji Kurdên Dihokê mus-

lumanên sunî ne. Kurdên musulman yên Dihokê jî mezheba sunî ne.

Li aliyê din herema Barzan û Zîbar ku li ser Dihokê ye, yek ji nawenda terîqa Neqşibendîti ye.

Li navçeya Şêxan pirranî kurdên êzdî dijîn. Herwiha nawenda olî ya êzdîyan jî li bajarokê Laleşê ye ku bi navçeya Şêxanê ve girêdayî ye.

Li parêzgeha Dihokê gelek malbatên asûrî û kildanî jî dijîn. Hijmara wan nêzî pênc ji sedî şêniya parêzgehê ye. Ev herdu komên etnîkî jî Îsewî ne. Li dewleta federal ya Kurdistanê îsewîyên heremê jî di jiyanê siyasî de jî cîh digrin. Di parlamen û hukûmeta Kurdistanê de nûner û wezîrên Asûrî û Keldanî hene û temsîla gelê xwe dikin.

Dihok ji mêj ve jî bo îsewîyan devereke olî bûye. Ji ber vê yekê li heremê gelek dêr û nawendên piroz hatine vekirin. Asûriyên heremê yek ji mîletên pêşîn ku ola Mesîh hebandîne. Herwiha asûrî 4 hezar salin li heremê dijîn û yek ji kêmnetewên kevnarê yên Kurdistan û Mezopotamya ne.

Yek ji keşeyên Dêra Beranî ya Dihokê, Conî Dawîd Hena behsa koka Asûriyên heremê dike. Îro jî gerek li nav bajêr gerek li navçe û gundên

derdorê gelek dêr xizmeta olî ya bawermendan tînin cîh. Keşe Dawîd Hena di derbarê xebat û çalakiyên Îsewîyên heremê jî wiha dibêje.

Erdnîgara rengîn

Dihok di nav newaleke berfireh de hatiye avakirin. Sê aliyên bajêr ji çiyayên bilind pêk tên. Li bakûr Çiyayê Spî, li başûr Çiyayê Dehkan, li rojhelat jî Çiyayê Mamsîn Dihokê girtine nav kevanekî.

Rojavayê Dihokê jî ji alî Deşta Sêmelê ve hatiye pêçan. Deşta Sêmelê jî bo çandina dexil, dan û dikak, axeke zêrîne.

Dihok di warê av û rûbar û çeman de jî dewlemend e. Ji xaka bajêr Çemên Dîjle, Hêzil, Xebûr, Avaşîn û Zêya Mezin derbasdibin. Herwiha jî nav bajêr jî dû çem diherikin.

Serekaniya Çemê Dihokê, ji bakûrê bajêr jî nêzî Gundê Xazyava dizê. Çemê Hîşkerû jî, ji rojhelatê bajêr, li nêzî Gundê Berêbuharê dizê.

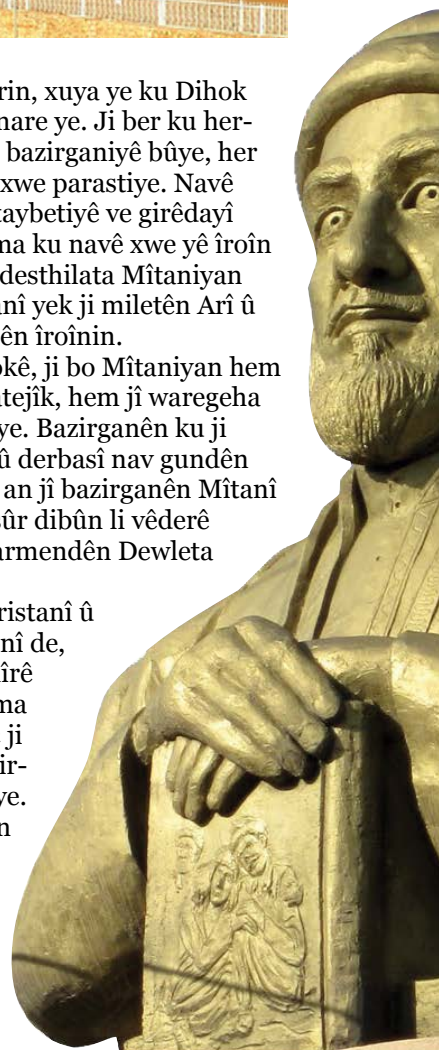
Li ser çemê Dihokê, sikreke avê hatiye çekirin. Herdu çem jî, ku di nav bajêr de diherikin, baxçe û dehlên ku bi fêkiyên wek hinar, hilîk, mijmij, sêv, tireqî, tirî, hirmîka xemlandine av didin.

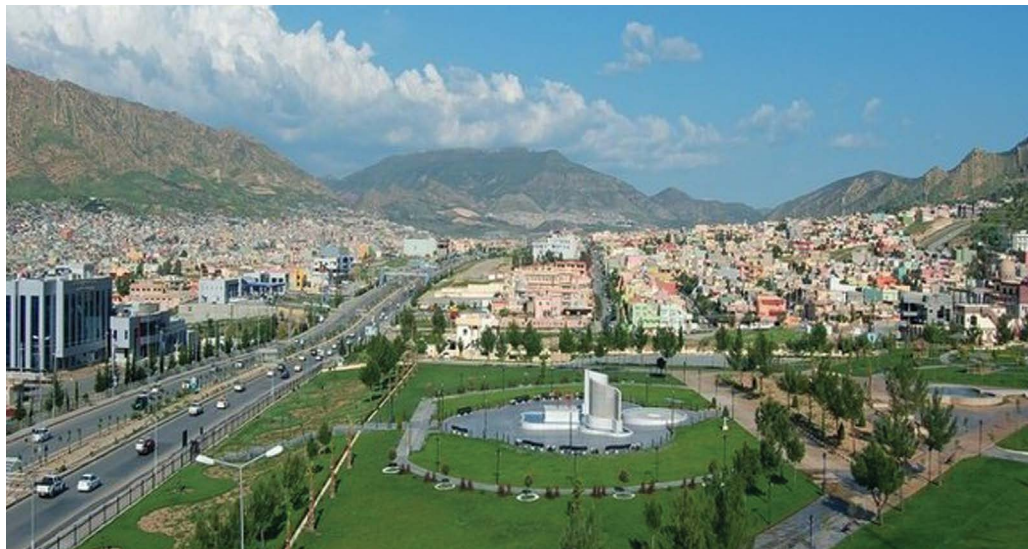
Ji şûnewarên kevnarê, ku li de-

wrûberê bajarin, xuya ye ku Dihok devereke kevnare ye. Ji ber ku herem li ser rêya bazirganiyê bûye, her tim girîngiya xwe parastîye. Navê bajêr jî bi vê taybetiyê ve girêdayî ye. Dihok dema ku navê xwe yê îroîn girtiye di bin desthilata Mîtanîyan de bûye. Mîtanî yek ji mîletên Arî û bapîrên Kurdên îroîn.

Geliyê Dihokê, ji bo Mîtanîyan hem dergehek stratejîk, hem jî waregeha karwanan bûye. Bazirganên ku ji Asûr dihatin û derbasî nav gundên Mîtanî dibûn an jî bazirganên Mîtanî ku derbasî Asûr dibûn li vêderê bacê didan karmendên Dewleta Mîtanî.

Di dema şaristanî û Dewleta Mîtanî de, Axşîndo yê mîrê bajêr, li herema Gîrêbasê, bac ji karwan û bazirganên stendiye. Li gor rêbazên demê jî bo her barekî dû mist yanê dû hok bac hatiye vergirtin. Li gor cîwa-

nokên heremî navê bajêr jî, hingê ji nîspeta vê bacê yanê ji peyva 'dû hok' peydabûye.

Wargeha bawermendên Bahdîn

Geliyê Dihokê di dema Dewleta Medan de devera peristgehên pîroz bûye. Navê Bahdînan bixwe tê wateya 'kesen ku bi dîne pak îman tîne', yanê 'welatê bawermendên Bahdîn.' Bahdîn navê ola Zerdeşt e.

Ji dema Sasaniyan ku hingê ola fermî Bahdîn bûye, heta sedsala 12an Dihok nawenda Mîrnişîniya kurdên êzdî bûye. Heta sedsala 12an navê mîrnişîna êzdîyan ya Dihokê, Mîrgeha Dasinyan bûye. Paytexta vê mîrnişîniyê Dihok bûye ku hingê wek 'Dihoka Dasinya' hatiye binavkirin. Iro jî Dihok nawenda olî û siyasî ya êzdiya ye.

Piştî Medan, Dihok bi dorê di bin desthilatdariya Pers, Helen û Sasaniyan de maye. Di salên 640an de jî ji alî Artêşa Ereben Musluman ve tê dagirkirin. Paşê demeke dirêj Kurdistan dikeve bindestê desthilatdariya Ebasî, Eyûbî û Osmaniyan.

Di qirna navîn de Dihok û derdorê beşeke ji Mîrnişîna Behdînan bû. Navenda vê Mîrnişînê Bajarê Amêdiyê bû. Di sala 940'an de Mîrnişîna Behdînan ji aliyê Hesên Begê Kurê Emîr Seyfedîn ve tê birêvebirin. Geliyê Dihokê û gundên derdorê di sala 1290'an de, ji destê mîrên

kurd derdikeve û bi Musila xelîf ve tê girêdan.

Piştî ku Osmanî di çaryeka pêşîn ya sedsala 16'an de Kurdistanê dagir dîkin, Dihok jî dikeve destê wan. Di serdema Osmaniyan de dehan car kurdên êzdî, musulman, asûrî û keldaniyên îsewî ji alî Osmaniyan ve hatine qirkirin.

Piştî ku Dewleta Osmanî di şerê yekem de tîk çû, Dihok jî tê de Kurdistan ji alî Îngilîzan ve hat dagirkirin. Bajêr hingê ku bi Mûsilê ve girêdayî bû, wek gundekî mezin an jî navçeyekî bû. Îngilîzan heremê bi rêya komiserên siyasî birêvebidirin. Nunerê Dihokê yê Îngilîzan Ehmed Azawî û Sor Lîne bûn. Ew heta damezrandina Hukumeta Iraqê ya sala 1922'an man û paşê Fetih Begê ku kurd bû wek ber-Dihokê hat tayînkirin.

Herema Dihok di salên serhildana 1961'an de yek ji baregehên şoreşê bû. Piştî destpêka şer rejîma Bexdayê dest bi şewitandina gundan kir. Bi vî awayî koçberiya berbi bajêr ve bilind û şeniya Dihokê mezin bû. Di sala 1969'an de, Dihok wek bajar hat tanzîmkirin.

Dîroka bajêr

Bajarê Dihokê heta sala 1842'ên zayînê li ser Mîrnişîna Amêdiyê bûye. Piştî hingê bi eyaleta Mûsilê ve hatiye girêdan. Dihok di sala 1873an de bûye navçe û sala 1969an jî wek parêzgeh hatiye tanzîmkirin.

Erdîma Dihoke ji bo jîyan û şaristaniyê destdar e. Herama ku bi çiyayên hênîk, deştên geş û rûbarên avşîrîn xemilandî ji demên kevn ve bûye helîna insan. Li gor belge û rêçên kevnare di-yare ku şaristaniya heremê digîje hezaran sal beriya niha.

Çiyayê Cûdî ku li bakûrê Dihokê ye, yek ji nawenda Gûtîyan bû. Gutîyên ku 3 hezar sal beriya zayîne li heremê şaristaniyan avakirine, yek ji mîletên bapîrê Kurdanin. Herwiha Îlamî, Lûlû, Hûrî, Mîtanî û Qasîdî jî ku mîlet û şaristaniyên Arî û bapîrên kurda bûne, li Dihokê rêçên xwe hiştine.

Ji bilî şaristaniyên Arî, Asuriyan jî, ku berî zayînê di salên 1350an de ku dewleteke mezin avakiribûn, li Dihok û derdorê hukum ajotine û gelek rêç û rîş li pey xwe hiştine.

Çend ji amajeyên serkeftinên leşkerî û olî yên van şaristaniyan li ser zinarên Şikefta Helamata û herema Çarstûn ya beramberî Dihokê hatine neqîşkirin. Di nav van rêçên dîrokî de sem-

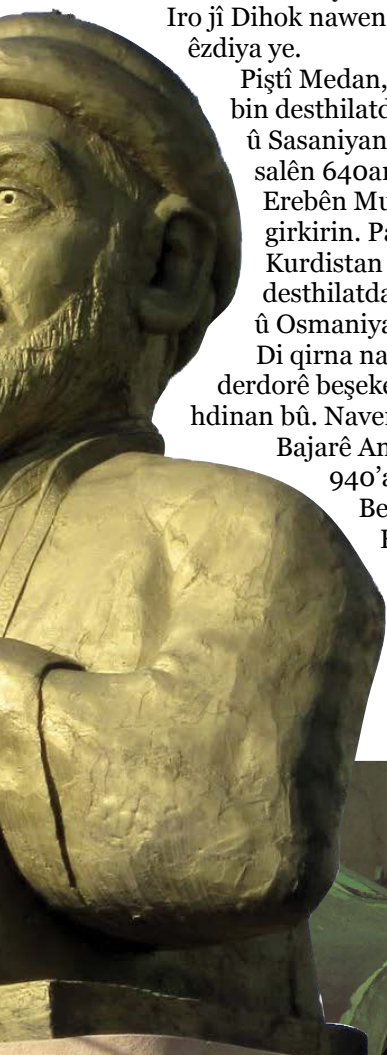
bolê yezdanên wek Mîhr, Îştar, Hepa, Enlîl û Adîd jî hene. Beşekî ji van bermahiyên Dihokê niha di Muzexaneyê Löwre ya Parîsê de, hin perçeyên din di Muzexaneyê Îngîltêre ya Britîsch Muzyûmê û hin jî di Muzexaneyê Almanya Berlîn Pergamayê de tên parastin.

Herwiha yek ji şahidên vê dîroka kevnare Girê Malta ye. Ev gir li Dihokê devereke kevnare ye û li wê derê ji dema Gûtî, Asûr û Mîtanîyan gelek rîş û rêç hîn jî mane. Malta di zimanên kevn de tê wateya 'deriyê derbasbûnê.' Li vêderê meqerekî leşkerî ku 3 hezar salî ye heye. Piştî ku kildaniyên heremê Dîne Mesîh pejirand, li ser vî girî dêrekî û ji bo mezinên ola xwe li ser gir goristanekî çêkirine.

Ji bilî van şûnewarên kevnare li bakûrê Dihokê Kela Firûne û li rojhilat jî Kela Şeda cîh digre ku ew jî dû bermahiyên girîng yên dîrokî ne.

Asûriyan, di salên 900an de û Babîliyan jî di salên 700an de êrişê welatê Kenanê, yanê Mîrnişîna Îsrailê kiribûn û Cuhîyên vêderê dîl girtibûn. Cihûyên dîlgirtî li herêma Dihokê û Çiyayê Sipi û quntarê Zagrosan hatibûn cîhwarkirin. Cihûyên ku ji hingê ve li Kurdistanê mabûn, di salên 1940an de dest bi koça berbi

Îsrailê kirin. Iro li Îsrailê nêzî 100 hezar Cihûyên Dihok û derdorê dijîn.

Nifte ya çareseriyê li Hewlêrê ye

Hewlêr û Enqere ber bi şîrkatiya stratejîk ve diçe. Li Iraqê piştî êrişên DAIS'ê kaosa siyasî ya heyî kûr bû û rewşa Iraqê gihiştê qonexeke krîtîk. Di demek wiha de Serokê Herema Kurdistanê Mesûd Barzanî ku biryara referandûma serxwebûnê girtiye, ji bo li ser mijarên; referandûm, petrol, pêvajoya çareseriyê, DAIS û rewşa rehîneyên tirk yê di destê DAIS'ê de, hin hevdîtinan bike hate Tirkîyeyê. Çavdêrên siyasî ku têkiliyên Hewlêr-Enqereyê dişopînin, diyar dikin ku her dû paytext êdî ber bi şîrkatiya stratejîk ve diçin.

Serokê Herema Kurdistanê Mesûd Barzanî, di çarçoveya hevdîtînên xwe de li Enqereyê bi Serokkomar Abdullah Gul û Serokwezîr Recep Tayyîp Erdogan re hate ba hev. Di şandeya Barzanî de jî, Alîkarê Serokwezîr Kubat Talabani, Wezîrê Çavkaniyên Xwezayî Aştî Hawramî, Berdevkê Hikûmetê Sefîn Dizeyî, Wezîrê Maliyê Rêbaz Mihemed, Wezîrê Pêşmergeyan Mustafa Seyîd Kadir, Berdevkê Wezîrê Pêşmergeyan Cabbar Yaver, Wezîrê Karê Hundirîn Kerîm Sîncarî û Serokê Dîwana Serokatiya Heremê Fuad Huseynî cih girt.

Hate hînbûn ku di hevdîtinan de referandûma ji bo serxwebûnê, rewşa Iraqê ya siyasî, petrolên Iraq û Kerkûkê, pêvajoya çareseriyê, rehîneyên tirk yê di destê DAIS'ê de hatin nirxandin. Aliyê tirkên di hevdîtînê de destnîşan kir ku divê ji helwestên ku li Iraqê dê bibe sedema şerên nijadî, an jî mezhebî dûr bê sekinîn û piştigiriyê bidin parastina yekbûna Iraqê ya siyasî. Her wiha

hate di mijara serxwebûnê de aliye tirkên xwest ku di vê mijarê de aliye kurdan zêde lez nekin. Barzanî jî di hevdîtînê de derbirî ku ji ber helwesta Malîkî êdî Iraq nikare bibe wekî berê. Li hemberî vê derket holê ku aliye tirkên herî dawiyê dê li hemberî serxwebûnê amedekariyan ji bike.

Piştî ku rafineriyên petrolê li Iraqê ketin destê DAIS'ê êdî ne pêkane ku Iraq vegere rewşa berê. Di demek wiha de Barzanî di serdana xwe de bi taybetî boneya ku beriya aşkerakirina referandûmê ji bo serxwebûnê piştigiriyê bixwaze hatiye Tirkîyeyê.

Li gor agahiyan ku ji kulîsan hatine girtin Enqereyê ji Barzanî re gotiye ku "Hêj tablo gelek nediyar e, divê li welat rê li ber şerê nijadî an jî mezhebî neyê vekirin." Li gel vê Tirkîyeyê diyar kiriye ku piştî demekê ew ê li hemberî îlankirina serxwebûnê amade bibin. Hat ragihandin ku, Barzanî jî di hevdîtînê de li ser vê mijarê bilêv kiriye "Ew tu demê nabin piştigirî aliyekê. Lê tu demê jî ew destûr nadin şer têkeve herema me."

Divê kurd bibin xwedî rola yekbûnê

Hate diyarkirin ku Barzanî gotiye ku heta niha di vê mijarê de çi ketiye ser milê wan kirine, lê ji ber kirîna Malîkî hemû alternatîfên bi taybet di destê kurdan û yê aliye din de qediyane. Hate gotin ku di berdewamê de Barzanî daxuyandiye ku Malîkî rola kurdan ya yekbûyî neditiye û her tim Herema Kurdistanê kirîye hedef. Hate zanîn ku Barzanî di hevdîtînê de gotiye ku referandûn ji bo kurdan êdî jênevegere û li hemberî vê aliye

din jî gotiye ku divê di pêvajoya siyasî ya Iraqê de kurd bibin xwedî rola yekbûyî. Barzanî jî diyar kiriye ku ew êdî naxwazin piştigirî bidin Malîkî ku edî bûye wekî dîktatorekî. Di hevdîtina Mesûd Barzanî û Erdogan de jî hate derbirin ku rewşa li Iraqê neçarê êdî wekî beriya "Misulê" û piştî "Misulê" bê xwendin, ne pêkane êdî Iraq vegere beriya 2013'an û kurd jî sunî jî êdî li hemberî pêkutiyên serî natewînin. Hate diyar kirin ku êdî mijara Misulê bûye destpêkek nû û Malîkî bi hewlêdanên xwe krîza li heremê kûr kiriye û hemû dengên heremê têk birine. Hevdîtina Barzanî û Erdogan saetek û nîv berdewam kir. Alîkarê Serokwezîr Kubat Talabani, Wezîrê Çavkaniyên Xwezayî Aştî Hawramî, Berdevkê Hikûmetê Sefîn Dizeyî û Wezîrê Maliyê Rêbaz Mihemed jî tevli hevdîtînê bûn.

Piştigiriyê pêvajoya çareseriyê didome

Barzanî ji rayedarên tirk re ragihand ku zagona çarçove ya ji 6 xalan pêk tê û ji bo çareserkirina pirsgerêka kurd hatiye derxistin gelek girîng dibînin û ew amadene ku ji bo alîkariyê çi bikeve ser milê wan bike. Li bendê ye ku di qonaxa duyemîn ya pêvajoyê de endamên PKK'ê derkevin derveyî sînor û di mijara da ku ew ê derkevin derveyî sînor wê li ku bîminin de Barzanî û Erdogan li ser hin formûlan guftugo kirine. Hate hînbûn ku rayedarên Herema Kurdistanê dê ji bo vê xebatekê bidin destpêkirin. Tê texmînkirin ku endamên PKK'ê yê dê derbasî Herema Kurdistanê bibin li Wargeha Mexmûrê bîn

bicîhkirin.

Di mijara petrolê de rêyên nû

Mijarek herî girîng ya hevdîtinan jî bê guman mijara petrolên Kurdistan û Iraqê bû. Ji serê salê pê ve petrola Kurdistanê ji ser xeta boriyan ya petrolê Ceyhan-Yumurtalikê sewqî Tirkîyeyê dihat kirin. Ji 12 hezîranê şun ve jî petrola Kerkûkê jî bi rê hate şandin. Tê diyarkirin ku xeta petrolê da ku ji bo petrolên Kerkûkê hatiye amadekirin wê heta mehekî bi dawî bibe û di vê mijarê de Hewlêr li benda erêkirina Enqereyê ye.

Di dema ku hevdîtîn didomîn de Wezîrê Enerjî û Çavkaniyê Xwezayî yê Tirkîyeyê Taner Yildî, daxuyaniya "Êdî petrol dest veguheştiye" kiribû. Ev daxuyaniya wekî erêkirina Tirkîyeyê ya ji bo vê mijarê hate şîrovekirin. Yildîz her wiha nûçeyên wekî "Barzanî ji bo pereyê petrolê hatiye" jî derewand û diyar kir ku Barzanî ji bo pereyê petrolê nehatiye.

Mijarên tirkmenan û rewşa rehîneyan

Mijara rehîneyên tirk yê di destê DAIS'ê de jî di hevdîtinan de hate nirxandin. Li gor îdiayan, Tirkîye û Kurdistan di vê mijarê de wê bi hev re bixebitin û heta tê gotin di rêjên pêş de wê ji bo vê operasyonek hevpar jî bê lidarxistin. Hate gotin ku rewşa tirkmenên li heremê jî di hevdîtînê de hatiye rojevê û hikûmeta Tirk xwestiye ku Barzanî tirkmenan biparêze.

Piştî hevdîtinan rayedarên tirk yekem car xwarina fitarê dan Barzanî û ew jî wekî pêşketina têkilayan hate şîrovekirin.

Rola Oslo'yê wê Hewlêr bilîze

Nivîskarê rojnameya Yeni Şafak'ê Çetin Çetiner destnîşan kir ku serdana dawî ya Barzanî ji serdanên din girîngtir e. Çetiner got ku; Barzanî ji Enqereyê re derbarê serxwebûnê de tiştê zelal gotiye, bi rûdanên nû yê li Iraqê û bi rêya referandûmê destê xwe bi hêz bike û li Rojhilata Navîn dê bibe aktorekî bi hêz. Hukumeta Kurdistanê çawa ku di serî de aktorekê girîngbû niha pêve jî dê bibe hêla sêyemîn û welatê garantor. Di heman demê de wê bibe welatê ku vî karî bi rêve dibe. Serdana birêz Barzanî ya Enqereyê di çarçoveya serdanên wî yên Ewrûpa'yê de hatibû pilankirin. Barzanî wê demê li Ewrûpayê di derbarê serxwebûnê de nêrîn digirt in. Herî dawî dê bihata vir lê mijara DAÎŞ'ê her tişt devrû kir û serdan ma îro. Piştî 11'ê Hezîranê ku DAÎŞ ket Misûlê, rewşa Iraqê ew serdanan watedartir kir. Barzanî li Enqere carek din destnîşan kir ku bi Malîkî re nabe. Ev tê wateya serxwebûnê. Li hember kurdan Malîkî dîktator e û her tim gefan dixwe û zêde naxwazin tahamûlî ve bikin. Gumana kurdan rûdanên piştî çûyîna

Malîkî ne. Naxwazin Enfalek nû bijîn û ji ber vê jî mijara serxwebûnê herdem bi lêv dîkin. Barzanî wê mijarê bi awayekî teqez bi Enqere re perve kir. Tîrkiye ji roja ku boriyên neftê saz kir vir ve dizanibû ku rewş dê were vir û wan bi xwe jî alîkarî kir. Nêrîna berê ya dewletê guherî. Barzanî xwesteka xwe ya referandûmê bi zelalî ji Enqere re perve kir. Li gor texmîna min di Mijdar-Berfanbarê de xebatên serxwebûnê dê bêne kirin. Belkî kurd di heman rojê de serxwebûnê ranegihînin lê wê ve qertê di destê xwe de bigrin. Di vê rewşê de hesasiyeta Enqerê ya Hewlêrê jî ew e ku naxwazin bibin kesên ku Iraqê parçe bikin. Belkî şansekî din bidin Bexda'yê lê ve herî zêde salekê serxwebûnê paşve bixe."

Mifteya Imralî'yê Nêçîrvan Barzanî vekir

Çetin destnîşan kir ku Hukumeta Kurdistanê di serî de perçeyek ji pêvajoya çareseriyê ye û hevdîtinên bi Imralî'yê re bi saya Nêçîrvan Barzanî dest pê kirine. Çetîn: "Di serî de gotinên MÎT û Imralî'yê hebûn lê di rastiye de destpêkirina pêvajoya çareseriyê bi serdanên Nêçîrvan Barzanî yên li gel Qendîl û Enqerê dest pê kir.

Em bi saya pêbaweriya wî ya ku daye gelê kurd û tirk ginêştin ve qonaxê. Raya giştî ve nabîne. Herêma Kurdistanê di serî de rolekî çalak girtiye ser xwe û wek hêla sêyemîn tevî hevdîtina dibe. Bi derbasbûna pakêtê em niha di pêvajoyê de nû de ne. Di navbera Qendîl û Enqerê de pêwendiyek tune lê Hewlêr navbeynkariyê dike. Bawerim Muştêşariya Giştî ya Ewlekariyê wê di demek nêzik de li Hewlêrê şaxekê veke û ew der dê bibe navenda hevdîtinan. Derbarê

qampa Maxmûrê de jî hin tişt wê bêne saz kirin. Dema paşvekişînê detpêkir ew der dibe navendek girîng. Pêvajoya çareseriyê dê bigîje asteke berbiçav. Oslo ya nû Hewlêr e. Dê ne Ingîltre be û ne jî welatekî din be. Ev rol Hukumeta Kurdistanê girtiye

ser xwe. Bi şênberbûna pêvajoyê de bandora Hukumeta Kurdistanê jî zêdetir dibe. Ji hêla din, Kurdistanê ku qerta serxwebûnê di destê xwe de digre derdikeve holê. Ev mijar bi giştî li Enqere hatin axaftin û bi hev bawerî hat girtin. Bê wê jî konferansa neteweyî ku nehatibû organîzekirin di van rojan de dê bikeve rojevê. Barzanî dê tevî qerta serxwebûnê ve konferansê li darxe.

Têkilî digîjîn cihekî aram

Nivîskarê Rojnameya Habertürk jî ziyareta Barzanî bo BasNûçe nirxand. Ozel wiha axivî, "Çûn

hatina bi sixletî tê wateya ku têkiliyên di navbera herdu aliyên de gihêştinê cihekî aram. Dibe ku Tîrkiye ji bo serxwebûna Kurdistanê tam negihêştibe fikreke 'erêkirin' lê di warê politikayên eborî û enerjîyê de Kurdistanê wek cihekî otonom qebûl dike. DAÎŞ û rewşa Misûlê jî bo herdu aliyên talûkeyeke. Kerkûk jî bo Tîrkiye girîng e. Lê herdu alî jî ji Rojava xwedî dernakevin. Ev ecêbiyeke. Ji ber ku li wir jî DAÎŞ bi kurdan re şer dike. Rola Barzanî ya di çarçoveya pêvajoya çareseriyê dehelbet girîng e lê bandora wî bêhtir li ser zemînek mufazakar dimeşe. Ji bo çareseriyê rola Kurdistanê girîng û rolekî aktif e. Barzanî bi Enqere re li ser van hemû mijaran axivî û bi rêya neftê jî têkiliyên xwe anîn asteke balkêş."

Ev serdan bo pêvajoyê girîng e

Nivîskarê Radikalê Fehim Taştekin jî diyarkir ku hevdîtina Barzanî ya Enqere bo pêvajoya çareseriyê xwedî girîngiyekê ye. Taştekin wiha got, "Tîrkiye ne li Sûriye ne jî Iraqê ne di mercîn ku DAÎŞ'ê bide hember xwe de ye. Ez ne bawer im ku Tîrkiye li hemberî DAÎŞ'ê di nava operasyon an jî tevdanekê de cih bigire. Barzanî jî bo parastina ci-hên bidestxistine li hin deveran bi DAÎŞ'ê re şer dike. Li bi tevahî em nikarin bibêjin ku ew şer e. Di vir de pêwistiya kutirk û kurd bi hev re operasyonê bidin destpêkirin nîn e. Ku werin ser mijara pêvajoyê;

Tîrkiye pişniyara ku hemû endamên rêxistinê yên li çiyê û yên li qampan di nava civakê de bi cî bike dike. Ji bo vê hin yasa derxistin. Heke ku ew yasa di demek kin de di pratîkê de beramberiya xwe bibînin, pêwistî helbet bi Barzanî heye. Di bi Barzanî ve koordînasyonek bê avakirin. Ev mijar di hevdîtinan de helbet hatin rojevê. Tîrkiye di hewildana ku ji bo çareseriyê pirsgirêka kurd gavên nû biavêje de ye. Berî yasaya poşmaniyê derxistin lê wê têrî nekir.

Pêşniyareke ku gerîla jî bê û din ava civakê de cihê bigire û firehtir tê kirin. Heke ku ew pêşniyar bi ciddiyet li ber çavan bê girtin, pêwistiyek mezin bi rola Barzanî heye. Ew gam bi hêsanî nayên valakirin. Heke bîn valakirin vîcarê hin hêzên din dê dagirin. Ji ber vê pêwistî bi Barzanî heye.

Nêrînên çapemeniya Kurdistanê

Çapemeniya Kurdistanê ziyarete Barzanî ya li gel Enqere bi rengê, "Ji bo referandûma serxwebûnê hin zû ye lê belê Barzanî wek serokê dewletêkê pêxwazî kir." nirxand. Li gor medya ya Kurdistanê, tevî pêşveçûna DAÎŞ'ê û krîza ku Iraq di nav de ye ew ziyaret pêk hatiye û li gel ve nîqaşên li ser referandûma bo serxwebûnê jî gêştir bûne û pê re jî ziyareta Barzanî ya Enqere di asteke herî bilind de pêk hatiye.

Di nûçeyên ku hatin weşandin de ew raman derket holê, "Di ziyareta Barzanî de derket holê ku êdî li Iraqê guherîn li devê derî ye û ev mecbûriyeteke, divê zihniyeta ku serdariyê li Iraqê dike neçar e ku bê guherîn." Herwekîdin di nûçeyan de di derbarê serxwebûnê de jî tê nivîsîn ku Barzanî gotina; "Bi sedema ku em wek herêma jî pêkhatinên heyî zirarê nebinin, em hewildidin ku sistema xwe avakin û li ser piyên xwe bisekinin."

Hişyariya Abdullah Gül ya di derbarê pêşeroja Iraqê, û damezrandina hukumeta nû de ku ji bo Barzanî

kiribû jî di çapemeniya Kurdistanê de bi berfirehî hat nirxandin. Di derbarê hevdîtina Barzanî û Erdoğan de jî ev tişt hatin nivîsandin û weşandin, "Di hevdîtina bi Erdoğan re de istikrara Iraqê, tesîskirina ewlehiyê, lezdayîna pêşeroja siyasî û bi hêzên din re meşandina politikayeke aştiyane wek pêwistiyekê hat bi navkirin. Erdoğan jî bo serxwebûnê got hin zû ye."

Dema ku serxwebûn çêbû dê ala me cî bigire

Wezîrê pêşmergeyan Cebbar Yawer ku ew jî di nava şandeya Barzanî de cih digirt jî di derbarê ziyareta Enqere de hin agahî bi çapemeniyê re parvekirin. Yawer wiha got, "Di hevdîtinan de meseleya referandûmê nehat rojevê. Ji ber ku Kurdistan hîn serixwe nebûye ala Kurdistanê di civînan de cih negirt. Dema ku Kurdistan serbixwe bû helbet wê ala me jî li wir bê bi cihkirin. Kontrola Pêşmerge ya li Kerkûk û hin deverên Misûlê jî aliyê Enqere ve bi kêfxweşî hat pêşwazîkirin.

Sûreke bi tilîlî

Necibe KIRMIZIGUL

Ma hûmara verêne de behsê kênawînayîş, kênawaştîş û qelinî kerdîbî. Nika zî ma do behsê veyveyî bikê.

Veyve

Qelin birnîya tepîya kîşt lajekî do veyvera xo çî wext berê se, wextê xo bellî kenê. Goreyê ê wextî, her di kîştî hazîriya xo kenê. Eke hazîriye bî temam, roja veyveyî diyar bena. Verê veyveyî hefteyê, mîlet dawetê veyveyî beno. Kîştî zamayî nê dawetî keno. Mîletî ke nêzdî yo, înan rê xelatî vila benê. Nê xelatî top ê, yew tope: 3.5-4 metreyî qumaş o. Mîletê bînî rê zî qertî vila benê.

Edetê veyveyî zî tayên vurîyayê. Verî ra hetanî nika veyveyî zafane keye de bîyêne. La nê demanê pey-ênan de veyveyî salonan de zî benê. Veyveyê ke keye de benê zafane roja yewşeme û panşeme benê. La bolê ci roja yewşeme benê. Çike a roje tatîl o. Eke veyve roja yewşeme bo se, verê coy roja îne şan ra dest pêkeno. Roja îne behdê êreyî sûreke (beyraqe) denîşêna. Sûreke bi tilîlî ya banî ser o cayêndo berz a denîşêna. Sûreke nîşanê destpêkerdîşê veyveyî yo. Yanî yew banî ser o sûreke biaso se, bizanê ke uca de veyve beno. Roja îneyî şan ra vengane dest pêkeno. Umûmî teyp

cenenê. La verî bolên niqara cenayê. Nika herinda niqara çalxî girewto. Roja îneyî şan ra hetanî roja yewşeme şewra govende û kaykerdîş dewam keno. Banê verênî hema bihewşî bî coy ra govende hewş de geyrayê. Ê ke hewşê ci çin bî, yan hewşê emrîyanan de kerdê yan zî kuçe de. Nika banê erdî bîyê tayên bolê ci bîye daîreyî coy ra veyveyê ke keye de benê umûmî govende kuça de gêriyena.

Berbûrîyê veyveyî zafane roja şemeyî yenê veyve. Roja şemeyî behdê dihiêrê şinê heneyî ser. Goreyê verî, eke veyve sûke mîyan de bîya, behdê dihiêrê veyve heme şîyê heneyî ser. Eke niqara cenîyêya se, ray ra bî niqara ya şîyê. Eke veyve dewe de yan zî cayêndo dûrî de bîyayê, o wext hîrê-çar cinî şan de şîyê hene û a şewe uca mendê şewra veyve de ameyê.

Bi roj behdê dihiêrê şîyê hene, destê veyve hene kerdê. Wexto ke şîyê hene veyvekêna veyvere nanê tepsîye ser û sûreke ancenê ci û waya zamayî

tepsî nana xo sereyî ser, o hesab a ray ra şinê keyeyê veyvere. Qe veyve dewe de bo qe sûke mîyan de bo, veyvekêna ci roja heneyî şina. Sûreke erzênê veyve ser. Umûmî hene de veyve veyvekênî dana xo ra, ê ke sew-bîna çinayan danê xo ra zî estê. Verî veyve teştî ser o dayê ronîştene. Teştî

bin de zî meqes, şane, lîlik, çila yan zî mûme bîyê. Teştî ser o balişna (yastixe) ronayê û veyve ser o ronîştê. La nika kes nê edetî nîyano ca. Veyve wextê heneyî sandalyeyî ser o roşena. Dima zî hetanî altun ci dest nêkerê veyvere destê xo anêkena. Altunê destî çarîg, nîmzînet yan zî zînet o. Cinîyê nêzdîyê

zamayî ra yewe altun kena veyve dest û veyve destê xo akena hene kenê ci dest. No hene wuşk o. Veyve hene kerd tepîya, cihêzê veyverê xo de anê keyeyî zamayî. La cihêz hema nêdîyeno. Waya veyvere sandîqa veyve ser o roşena û vana "Heqê Sandîqe" bidê.

**Roja îne behdê êreyî
sûreke (beyraqe)
denîşêna. Sûreke bi tilîlî
ya banî ser o cayêndo berz
a denîşêna. Sûreke nîşanê
destpêkerdîşê veyveyî
yo. Yanî yew banî s
er o sûreke biaso se,
bizanê ke uca de veyve
beno. Roja îneyî şan ra
vengane dest pêkeno.**

Hetanî pere nêdê cihêz nêdîyeno. Pere dayî tepîya cihêzê veyvere vejenê û anê keyeyê zamayî. Di-hîrê cinî zî cihêzî de yenê keyeyê zamayî, ê cihêzî danê duzanê. Şanê ci de kîştî veyvere veng danê çorşmeyê xo, keyeyê xo de hene kenê. A şewe keyeyê zamayî de zî hene alawêno. Xora veyve hetanî nîmeyê şewe dewam keno. Tayên zamayî zî destanê xo kenê hene la bolê ci nêkenê.

Roja yewşemeyî şewra mileto ke ameyo veyve heme arêbeno. Bolê ci ereba tepîşenê. O ke şoşmanê zamayî yo, o zî erebaya veyvere beno xemilneno. Bi konvoyê ereban a şinê veyvere anê. La hema veyvere nêdanê. Fina waya veyvere odaya ke veyve tede ya, peyê kêberê a oda de vindena "Heqê Kêberî; Paşqapî" vaze-na. Paşqapî dêya tepîya veyve vejenê. Veyve hewna keye ra nêvijîya, biraye ci mundîya sûre mîyaneyê ci ya girêdano. Dima lew nana may û piyê xo dest a, tepîya keye ra vejenê. Ereban a sûke mîyan ra veyve çarnenê tepîya anê keye. Yena keyeyî ver se, veyve hema ereba ra nîna cêr vistewranê xo ra xelate wazena. Vistewranê ci ra yew yeno ci rê çîyên keno xelat û hewna veyve ereba ra yena war. Wexto ke veyve yena hewşê keyeyî, cinîyên banî ser a şeker çekena veyve ser. Bê şekerî riz, xele, mercu, sole benê. Qeçî şeker arêdanê. Semedê

eştîşê çîyan zî, vanê keyeyê veyve û zamayî bibereket bo.

Veyve arde tepîya na fine şînê çînayê zamayî pêradanê. Zama zî şîno yew keyeyê şînasî. Fina çînayê zamayî zî nanê yew tepsî ser û sûreke ancenê ser û waya zamayî nana xo sereyî ser, mîlet a veyveyî ya şînê çînayî zamayî danê pira. Hetanî çîna dîyeno zamayî ra mîlet zî kay keno. Dima zamayî zî anê keye. Û vengane qedîno.

Şewra hetanî veyve yena keye, o mabên de şamîya veyveyî virazêna. Veyve ard tepîya dest bî wendişê mewlîdî kenê. Mewlîd qedîya tepîya şeker, biskuvît, şerbet vila kenê. Dima zî şamîya veyveyî vila bena. Cinîyan ra hetanî qeçan heme nanê veyveyî wenê. Edetê veyveyî de şamîdayîş tewr verî ra esto. Nika zî dewam keno. Şamîya veyveyî verî zimistanî tîrşê fasulîyanê wuşkan û riz bî. La qewirme kerdê rizî ser. Hamnanî zî tîrşê fasulîyanê kihuyan û tîrşê simaqî kerdê. La nika şamî vurîye. Nika zafane qewirme û riz o. Ê ke nêşenê qewirme virazê ê zî bol ê.

Nika nê qaydeyan ra tayê vurîyayê. Hene şîyayîş sey verî nîyo. Umûmî

**Eke edet û toreyî vinî bê, kultur zî beno vinî,
eke kultur vinî bo, ziwan zî beno vinî.
Mesela, hene de verî cinîyanê pîlan û
kênayann bi zazakî yan zî kurmancî hevalî
(manî) vatê. La nika kes qet manî nêvano,
vajê zî bi tirkî vanê.**

şewe şînê veyve hene kenê. Nika zama zî şîno hene û sey verî mîlet heme hene nêşîno. Cihêzê veyvere roja heneyî nêanê. Verê coy anê keyeyê zamayî. La dewan de hewna dewam keno. Çînayê zamayî piradayîş zî hewadîyayo. Çike nika zama çînananê xo dano xo ra û şîno veyvere ano. Nê qaydeyî qe veyvanê keye de qe ê salonan de vurîyayê. La “Heqê Kêberî” û “Heqê Sandîqe” ê ke qelin gênê bole ci qelin de hesibnenê. Umûmî ê wendayan de “Heqê Kêberî” û “Heqê Sandîqe” nêgêrîyeno. Veyveyê ke salonan de benê, xora şewên de benê. Di rojî veyve dewam nêkeno. La nanê veyveyî dîyeno. Eke roja yewşemeyî şan de veyve yo se, a roje dihîrê zî

nanê veyveyî dîyeno. Veyveyê salonan her roje zî benê, sey verî îlla do yan roja yewşemeyî yan zî roja panşemeyî bibo şert nîyo. Yanî veyveyê salonan de qaydeyê ke mi cor de va, nîne ca. Û vera-vera mîlet veyveyê salonan tercîh keno. Veyveyê salonan hîna bêzehmet ê, coy ra kes zehmetîya veyveyê keyeyî nêanceno. Xora edet û toreyê veyveyê salonan modern ê.

Netîce

Vera-vera zemanî mîyan de bol edetî hewadîyenê yan zî vurîyenê. No bedilîyayîş bi mi ke çîyêdo negatîf o. La nînan ra qelin hewadîyo se negatîf nîyo. Tena hewadîyayîşê qelinî pozîtîf o la o zî hewanêdîyeno. Bê qelinî

edetê bînî vinî bê se, bi mi ke negatîf o. Eke edet û toreyî vinî bê, kultur zî beno vinî, eke kultur vinî bo, ziwan zî beno vinî. Mesela, hene de verî cinîyanê pîlan û kênayann bi zazakî yan zî kurmancî hevalî (manî) vatê. La nika kes qet manî nêvano, vajê zî bi tirkî vanê. La fina zî dewê ke sûkan ra dîrî yê, hend nîne û nêşnê sûke, înan de hewna edetî hîna dewam kenê. La îletîşim çend beno lez hend zî edetî benê vinî. Çike tim cûya sûkan yanî edetê tirkî mîletê ma rê weş yenê. Eke yew veyveyê xo salon de bikero, o beno modern. Merdimî modern zî cayên ra zî zanaye aseno. Senî ke tayê însanê ma di çekuyî tirkî qisey kenê, vanê ma zanaye yê, eynî edet û toreyê zî winî yê. Eke veyveyê yew kênaya dewije salon de bibo û dans bikera, a do ey a paye bigîra. Mesela, wendeyî hîna vera pey şînê, ageyrenê edetanê xo ser.

La ê ke dewan de yan zî haydarê muhîmîya edetan nîyê, ver bi modernîye şînê. Ê ke mabên de manenê bolê ci qîmetê edet û toreyan nêzanê, muhîmîya ci nêzanê. Nêzanê ke edet û toreyî nasnameyê merdimî yê.

Şeyda Asmîn û “zeman sey fekê kardî bî”

Bedrîye TOPAÇ

Kirmancîya rindeke rê Şeyda rayîr kena ra. Ez fekê kardî de rêça Şeyda de rayîr şona. Reça Şeyda zaf-zaf qayîm a. Merdim xo ra bawer rêça aye de şono. Şeyda ge serê yew koyî de, ge mektebanê tariyan de, ge-gane zî sêneyê yew cinîye de ya. Mi rê rayîr kena ra. Hikayeyanê Şeyda de merdim nêşîkîno yew ca de bîmano. Tim gêreno. Koyan ra gêreno, dewan ra gêreno. Ruh û rîyê merdiman ra gêreno. Çekuyanê aye de merdim beno merdim û xo nas keno. Kamîya xo, welatê xo vînenê.

"Ricîfîyayêne. Sey mîlçîka serê vewre ricîfîyayêne. Porê xo yo derg û sîya bîbî vila. Çîmanê xo de qisawetêk ke hetanî a roje mi qet çîmêk de nêdîbî estbî. Se bîbî? Çîyî a ardîbî nê halî? Ma qey ci rê serd bî? Însan serd û seqemê zimistanî de kî nîya nêbeno. Mi va çîmanê xo de qisawet esto ne? Nê, nê çi qisawet? Çîyo ke çîmanê aye de asayêne çekuya qisawetî ci rê zaf sivik manena." (Zeman Sey Fekê Kardî Bî, 63)

Hikayeyanê Şeyda de tim wina yo. Merdim tim germinîya zerrî û vijdanî

vineno. Yew nuştuxe qehremana xo rê wina dejena. Zerrîya xo wina zîz kena û wina wayîr vejîna. Merdim pêro qehremanan de nuştuxe vînenê. A xo qet nênimnena. Şeyda ruhê pêro qehremananê xo de ya. Înan de bermena, huyena, tersena û yan zî omîd kena.

"Çîmê xoyê gîrsî kerdîbî vît aye de nîyadayêne. A kî ey ra tepîya nêmendîbî. Aye kî çîmê xo yê sîyayê gîrsî vîtê ey kerdîbî. Nîya demêk yew-bînî de nîyada. No dem çîqas bî aye qet nêzanî. Sanîya bî, deqa bî? Saete bî? Çîqas ontîbî aye nêzana. Teyna no zanîtêne ke aye rê zaf derg ameybî. O ame xo, aye de peşmerîya, bi vazdayîş şî resa cendermanê bînan." (Zeman Sey Fekê Kardî Bî, r. 141)

"Omîd vîndî nêbeno." Erê, Şeyda ma ra tim wina vana, Bêrîvana aye ma rê wina vana. Însanbîyayîş çîqas pîroz o, ana vîrê ma.

"Oooo, Alo vîngo, Mastê mîya, Ser selîka, Bîn qulîka, Cîla here, Teqle bîya, Ser ra şîya, Tî ve-cî-ya."

Û çekuyê Şeyda domanîya ma ra, dewanê ma ra ma rê veng anê. Gelo şîma vengê huyayîşê domanan anê xo vîr? Hikayeyanê Şeyda de domanî tim

der û dormeyê şîma de yê, şîma înan de rayîr şonê û vengê girpayîşê zerrîya înan şîma rê zaf nas yeno. Tewr çîyo weş kî cinî û camêrdî çekuyanê aye pîya û tîdûşt de xemelenê.

Raywanîya Şeyda raywanîya cinîyanê kirmancan a û ez omîd kena ke na raywanîya pîroze de rayîr û rayîrwanê ma bizêdîyê. Wa Şeyda bi zerrî û çekuyanê xo bizêdîyo, vila bibo...

Yê serxwebûna Kurdistanana nexwaze bê feraset e

Serokê Kurdistanana Sor ku li Qerebaxê di 20 Gulan a 1992'an de hat damezrandin Wekîl Mûstafaev li ser jiyan, tekoşîn û dîroka Kurdistanana Sor û Kurdistanana Laçîn agahiyên balkêş dan.

Rawîn STERK

Piştî hilweşandina Kurdistanana Sor, di salên 1990'î de bi pêşengiya Wekîl Mûstafaev tevgerê ji nûve avakirina Kurdistanê, li nava kurdên Qafqasya'yê derdikeve holê. Ji ber ku Sovyet di nava belavbûnê de ye, bi piştigiriya wan hewildanên avakirina Kurdistanana Laçîn derdikevin. Mûstafaev ku niha 76 salî ye û ji 1999'an vir ve ye li Îtalya'yê dijî bi BasNûçe re axivî. Mûstafaev ku êdî kalemêrekî dîrokzan û bi şopandina siyaset û dîroka kurdan a niha jî li ser xwe ye diyarkir ku bo damezrandina Kurdistanana Laçîn ji Abdullah Ocalan daxwaza tîmek gerilla kiriye lê wan piştigirî nedaye.

Mûstafaev diyarkir ku wê demê hem Rûsan û hem jî Ermanistanê piştigiriya Kurdistanê serbixwe kiriye lê Apocî û hin kesên kurd piştigirî nedane wan. Mûstafaev di derbarê rewşa niha û serxwebûna Kurdistanê de jî wiha got: “Kesên ku dibêjin em Kurdistanana serbixwe naxwazin bînamûs in, wan qaf xwariye. Cihê wan tîmarxane ye. Lazime ew li nexweşxaneyê dînan bînamûs kirin. Niha 3 serokên me kurdan hene. Yek nexweş e, yek girtî ye û yek jî Kurdistanê ava dike. Divê em hemû kurd li dora Barzanî bibin xeleq.”

Di destpêkê de em dixwazin hinekî bi gotinên te, li ser jiyan û bîranîna te bisekinin. Tu dikarî hinekî behsa jiyana xwe bikî?

Ez kok û eslê me Kurdistanana

Qafqasan e. Em Celalî ne. Celaliyan serokatîya Ermenîsan heta Batûmê dikir. Serdarê wan wê demê Hesên Celalî û Husên Celalî bûn. Wana 1804'an heta 1827'a şerê Îris dikirin. Di sala 27'an de hatin topbarankirin û hêla me teslîmî Rûsan bûn. Hemû axa Qafqasan wê demê teslîm Rûsan bû. Genarelê Rûsan yê wê demê rapor dabû qraliyetê ku bêtê alikariya kurdan nikaribin Stenbolê tîxin bin destê xwe. Lê razîlix derneket li ser vê. Gotin kurdan qirkin û piştigiriya ermenan bikin. 1920'ê salê tenê xanekî kurdan ma. Sultan Xan bû ew jî. Li Qarabaxê bû. Piştî wê mecbûr bû ku tîkeve bin destê Başrîka û sewa xatirê Ataturk Xanlixa Kurdistanana

wir dan tirkên û pişt re Azerbeycan çê bû. Dema serdariya Celaliyan û serdariya Îbrahîmê Hesikî bavê min jî şer kir. Hetta 61'ê salê di wî şerî de Rûsya hatin û Kurdistan a Qafqasan belav kirin. Milletê me jî kete bin asîmilasyonê. Ji 36-37'an pê de serhildana Seyîd Rîza derket û kurdên me zivistanê de koçî Qirgîzistanê û Qazakistanê kirin. Ez di sala 38'an de ji dayîk bûm. Niha her tiştê me li Ermenistan, Azerbeycanê ye. Hatî jî wan re dewlet çê kirin û em bê dewlet man. Di nava 70 salî de Rûsan çar caran jenosîda me kurdan kirin. Kurd wê demê sirgûnî Qirgîzistanê û Qazakistanê kirin.

Têkiliya te û Rûsan çawabû?

Ez di nava eskerê sor de bûm. Di şer de ez bûm zabî. Stêrk dan ser milê min. Hem di şer de hem di îstixbaratê de min 33 salan kar kir. Wana gelek bi min bawer dikirin. Di şerê Rûs û arteşên din de wana kurd baş naskiribûn. Dizanîn ku kurd di şeran de çawa ne. Wexta gazî min kirin Moskova yê sereskerê Rûs got, ‘Wekîl hukumeta Ermenistanê jî, ya Rûs jî bi te bawer dike. Wan bi min pak bawer dikirin.

Têkiliya Rûsan bi me re pir başbû

Bêyî te têkiliya civaka kurd û dewleta Rûs çawabû?

Rûs û kurd duset sal dijmin bûn.

Ewna jî eynî wek Tîrkiye, Iraq, Iran û Sûriye çawa naxwaze kurd serkevin, li Qafqasan jî Rûs'an wê demê eynî bi wî rengî nêzikî kurdan dibû. Rûsya jî kolonîzasê Kurdistanana Qafqasê ye. Li wir çend caran serhildana kurdan pêk hatiye, arteşa Rûs koka kurdan anî ye. Çimkî Rûs jî hevalê tirkên, farsan e. Ewna zanin ku Kurdistan çê bibe qafqasyayê, ew bo Rûsan baş nabe. Rûs jî me ditirse. Di 85'an de berdestiyê serokê partiya Moskovê gazî min kirin û gotin, ‘Wekîl em ji kurdan ditirsîn. Kurdistan çêbibe wê heqê me de derkevin’ jî ber ku dîroka me baş zanin û jî me ditirsîn. Îro jî Iran, Iraq Sûriye û Tîrkiye jî dîroka me pak zanin. Ji bo wê Kurdistanê naxwazin. Saddam dema bi ximye êrîşî kurdan kir, dizanî ku Rûs li dij wî dernakeve. Heke bawerîya wî bi Rûs nebûya nedîwêrî. Rûs piştî wan digirt. Ya Iranê jî digirt. Wexta ku ordiya Rûs neçar ma ku ji Qafqaya'yê derket, Azerbeycan got axa me axa tirkên e û serê xwe rakirin. De vê carê sewa ku enerjî û petrol û qaza Orta Asya neçe Tîrkiye, Rûs neçar ma ku Kurdistanê avake. Ermenîyan jî dizanibû ku bêtî axa kurdan ew nikarin derkevin behrê. Hemû dora Ermanistanê hatibû dorpeçkirin. Aliyê Azerbeycan, Gurcistan û dewletên din ve.

Wek em zanin Kurdistanana Sor jî aliyê Rûsan ve hat hilweşandin. Lê çawa dîsa Rûsan piştigirî da Kurdistanana Laçîn bê damezrandin?

1920'ê salan de Xana kurda yek tenê mabû. Sultan Xan. Ew kete nava Azerbeycan lê wana tiştê neda kurdan. Pişt re kurd rabûnserhildanê. Li Ermenistan û Azerbaycên rabûn serhildan da kû tevî wan bûne lê ew dewlet tiştê nedidan kurdan. Kurd wek tirk yan jî ermen dinivîsîn. Millete kurd bi wî awayî yox dibû. Kurdistanana Sor 1831'ê salê de hilweşî. Yanê Rûsan bo çavbelekîya me piştigirî nedida me. Sedema wan enerjî, petrol û qaza qafqasyayêbû. Mecbûrbûn ku ji qafqasyayê bixwe derketin, ew der vala nemine. Ji berk u Qafqas bo Rûs stratejîkbû. Enerjiya Tîrkmenistan, Ozbekistan, Qirgîzistan û hemû Orta Asya'yê wê biçûya Tîrkiye. Erdeki pir mezin dikir jî destê Rûsan derkeve. Hereketa Rûs wê demê pir kêmbû. Heger ku wê demê Rûs û Tîrkiye li ser enerjîyê şer bikira, NATO jî piştigiriya Tîrkiye dikir. Çavê Rûs nebirî. Di şerê Qerebaxê de Rûs piştigirî da Ermanîya. Tîrkiye li ber lîxistina Rûsan bû. Sewa wê tenê dima mehla kurda. Haydar Aliyev wê demê ji Rûsan re got bila Kurdistan çênebe û ezê hemû petrola xwe bidim te, û nan av jî bidim arteşa te. Lê Rûsan dizanî pişt re wê rewş here kuderê. Rûsan jî digot di vê rewşa giran de bila tiştê nekeve destê tirkên, bila di destê dewletên biçûk de be ku sibê dîsa bixwe bika-ribe bizivîre van deran. Mesele ya Ermenistan Rûs û ya me bû. De wan jî bi min bawer dikirin. Dijminê me nehiştin ku em bi serkevin. Xaynê me nehiştin. Hemedê Hapo, Gabar, Tahîrê Suleyman û yê din ji Azerbeycên gelek pere stendin hatin nav me. Li cem wan ku ez hatime xapandin. Azerbeycan jî wan re gotibû Wekîl hatiye xapandin herin nehêlin ku Kurdistan ava be. 3 milyon 500 hezar dolar pere wê demê ji Azerbeycanê stendibûn. Ew hersê kes jî kurd bûn. Gazî min kirin, ez çûm Moskovê bo civînê. Mesele ji min re vekirin. Got divê tu bibêjî ew ne axa kurdan e û ya Azerbeycan e. Ez acîzbûm, min kir şer, min got qet we bihîstîye ku kurdan namûsa xwe bi pere firotiye.

Wê demê hêzeke we ya leşkerî tunebû. Dema hêza leşkerî ne be çawa welatek bê damezrandin? We çawa ew biryar da?

Tenê du sed leşkere kurdên me

misilman hebûna bes bû. Kurdên êzdî bi hezaran hatin û amadebûn bo şer. Bi çek bûn û digotin em amade ne. Çek, kinc, xwarin arteşa Rûs dida me. Digotin hun ji xwe re arteşekê avakin emê 7 akademiya ji we re çekin û çiqas tişt ji we re lazim e emê bidin we. Ji bo teyare, top û çekên din 7 akademî wê ji me re çekirana. Me ew tişt yeko yeko axaftibû û me biryar dabû.

Nîfûsa Laçîn wê demê çiqasbû?

Wê demê nîfûsa me dora 70 hezarî bû. Gorbaçov wê demê biryar dabû ku Kurdistan bê damezrandin. Biryara me ya damezrandinê wê piştî du mehan pêk bihata. Liçîn û Kelbecer di pêymanî Gobel de bi fênekî dan Ermenistanê. Sewa vê plana me û Rûsan pêk nehat. Kurdên me êzdî li ser vê rabûn ser piya. Gotin emê bi çekan li ber xwe bidin. Lê cehşên me nehiştin ku kurdên misilman bîn. Beriya ku em damezrînin Azerbeycan ket nava deq û dolaban û got heke hûn Kurdistanê avakin emê nîv milyon kurdên li Azerbeycanê di şevê de qirkin. Sewa wê kurdên ku bihatana hewariya me ji newêrîn bîn.

Wê demê piştgiriya Ermenistanê çawabû?

Piştgiriya Ermenan lazimbû bo wan. Erman mecbûrbûn bo piştgiriya me bikin. Ji ber ku ew ji aliyê Azerbeycan û dewletên din ve hatibû dorpêçkirin. Nedikarin ne ji derve bistînin ne ji bifroşin. Do orta dijmin de mabûn. Riya derkeve behrê tunebû. Kurdistan ku çêbê wan dikarî xwe

bigihînin behrê. Ev ambargo bi riya kurdan dihat şikandinê. Bolşevîkan bi awayekî bêqanûnî erdê kurda dabû dewletên din. Ermenan ji ev tişt digotin. Hewcedariya wan bi me hebû.

Hun wê demê bi kîjan rayedarên Rûsan re dihatin cem hev û we nîqaş bi kê re dikirin?

Em zêdetir bi General Palkolnik re dihatin ba hev. Bi kesên siyasî re me pir xeber nedida. 3 kesan mijar dizanî. Ez, sereskerê Rûs û rêvebirekî Ermenistanê. Ji ber ku ew sirra dewletêbû. Ev sir ji aliyê kesekî din ve nedihat zanîn. Dema ku me Kurdistan îlanbikira Tîrkiye ordiya xwe anî, Iranê ordiya xwe anî gotin emê we tev Ermenistanê bombebaranekin. Rûsan ji wan re digot hadê bimeşin. Karê we bi Ermenistanê nîn e. Heke hun destê xwe pê bikin emê tiştê nema bînin serê we. Meseleyek polîtîkîbû. Hindik mabû sewa Kurdistanê li Yerewanê xîn.

Pişt re çi qewimî? Tu bûy Serokê Tevgera Azadiyê?

Belê me hewilda ku em Kurdistanê avakin û wek serok ji ez hatim hîlbijartin. Me civat çekir. Pişt re me Kurdistan îlankir. Piştî du meha meye hîlbijartin lidarxista da ku serokwezîr û rayedarên din bêne hîlbijartin. Bê hîlbijartinê nabe. Lê ji ber me nikarî arteşêke avakin, em negihîştin wê astê. Kurdan nexwest em çî bikin. Piştgirî nedan me. Kurdên misilman nehatin hewariya me. Kurdistan'a Laçîn du mehan dewam kir. Li hemû dinyayê rojnameger hatin, milletên din hatin. Mesele li bitûn dinyayê belav bû. Ew der erdê me bû. Destûrek dîrokê derketibû. Me li gor qanûnan

her tişt dikir.

Li qada hiqûqa navdewletî naskirin hebû?

Rojnameyên cîhanê nivîsin da ku ew der cîhê kurdan e. Her tişt li gor qanûnên cîhanêbû. Destûr hebû. Ji ber ku ew erd erdê me ye. Herkesî ji dizanî. Ji xwa dibêjin 'qafê qaza' navê wir ji kurdî ye. Kurd beriya 8 hezar sal hatine li wir bi cîh bûne. Ew ji aliyê herkesî ve dihate zanîn.

Apociyan nexwestin ku em Kurdistanê avakin.

Öcalan çi pêşniyar bo te kir?

Got here prêzenta Ermenistanê re xeber de, heke qebûlbikin emê xebêrdin. Got tu serokatîyê bike. Kasetek ji da min lê ereban ji min stend. Ku ez vegeyîyam dîsa Mahîr Welat hat cem min. Min dît ku rewş guheriye. Rûsan ji wê pê ve gotin em bîyî Mahîr Welat kesekî nasnakî. Xetayekî mezin çêbû. Polîtîkaya Rûsan a li hember me guherî. Mahîr Welat ji Rûsan re lazimbû. Sirra PKK hemû dizanî. Ez nîzanim helbet. Bitûn sirra wan dida Rûsa. Ez çizanim. Ez zanim bijî Apo bijî serok. Lê ji wan re sir lazimbû. Mahîr Welat hat min got em herin cem Rûsan. Got ne hewceye ezê paşê herim. Min got law tu ne Ermenîkî zanî ne rûsî. Got ezê tercumanekî pêydakim. Min wê hîngê tê kir der ku rewş çawa guheriye. Ser de ji Apo hat girtin. Welat pereyên ku ji Azerbeycanê stendibû da Jirinowski. 4 milyon dolar. Apo hat wir û pişt re ji wir ji hat derxistin. Min ji Mahîr Welat re got lawo min rêspublîkek çêrantiye û tû ji min diçêrînî. Min mijar famkir lê em çibikin. Apo li cîhê ku biçe nav gerilla hat Rusya. Mahîr Welat xayin-

tiya wan ji kir. Apo ji bişt re nivîsî û got Mahîr Welat Kurdistan firot.

Dema tu çûyî cem Ocalan te li wir ders ji da ne?

Belê min çend rojan li ser istixbaratê ders dan hevalan.

Tu kengê çûyî Ewropa, Îtalya'yê?

Di sala 99'an de ez hatim vir û min li vir dest bi nivîsandinê kir. Min dîroka Kurdistanê nivîsî. Pişt re min Dîroka Kurdistanê Qafakasya nivîsî û dî re ji min jan û jiyana xwe nivîsî. Millet hîn ji dibêje were vir û serdariyê bike de ku milletê me asîmîle dibe.

Yên ku bibêjin em serxwebûnê naxwazin cîhê wan tîmarxane ye.

Hin kurd niha dibêjin em Kurdistanê serbixwe naxwazin tu li ser vê çi difikirî?

Gerek kurd niha yekitiya xwe pêk bînin. Millet nikare yekitiyê çêbike. Yekiti bi destê şexsan çêdibe. Dîrokê ji şexs çêdike. Em wek pezê bê şivan in. Niha yek dibê sosyalîzm, yek dibê qomînîzm, yek dibê kurreder. Yê ku dibê em kurdistanê serbixwe naxwazin bê feraset in. Wan qaf xwari ne. Di nava arteşan de dema leşkerekê bêjê 'ez serxwebûnê naxwazim' fermanî wî didin ber guleyan. Yê ku yekitiyê dixwazin divê ji xwe re serokekî hîlbijêrin. Niha 3 serokên me hene, yek nexweş e, yek girtî ye û yek ji niha Kurdistanê ava dike. Dema ku meriv xwedî mîjî be niha serok, Barzanî ye. Ew û partiya wî û eşîra wî di nava şer de jiyane. Ji bo Kurdistanê şer kirine. Carina xayîntî nekiriye. Ez bi dil û can bi Barzanî re me. Min xeletiyek, xetayek ji wî nedîtiye. Rojava îro ji xwe re serokek çekirin. Salih Mûslîm. Divê em Kurdistanê naxwazin. Lê tu çi dixwazî kuro. Dibê ez kanton dixwazin. Kanton ji bo Îtalya bo Swêdê dibe. Te 3 kanton çekirine. Te ji bo kê çekirine. Min du heb zanîngêh kuta kir ez zanim kanton çîye.

Heya ku ez Kurdistanê azad nebînim ez namirim.

Tu naxwazî ku vegeyî Kurdistanê?

Helbet dixwazim. Lê Kurdistanê Qafqasê dî têk çûye. Dema ku ez herim wir û nikaribim tiştêkî bikim ezê pir biêşem. Bo wê ez naçim. Parçeyên din ji ber ku ne azad in ez naçim. Kurdistanê Başûr niha azad e lê li wir ji dema kî diçe daxwaza pereyan dikin. Herkes bo pere xwastinê diçe. Heke ez herim dibe ku hin ji bo min ji vê bibêjin. Ger ku di derheqê min de tiştêkî wiha derkefe ew mirin e bo min. Lê ku rêvebirîya wir gazî min ke ezê herim. Ez dixwazim Kurdistanê Serbixwe bibînim û pişt re bimirim.

Piştî ku projeya we têk çû çi qewimî?

Piştî wê hevalan, Apociyan gotin ew der ji me re ne lazim e. Apociya ji aliyekî nehiştin. Wê demê Mahîr Welat hat. Gotin ji me re ew Kurdistan ne lazim e. Em Kurdistanê Mezin çêdikin û em naxwazin ku millete me bibe 5 parçe. Hiqumeta Rusya û Mahîr Welat ve em hatin cem hev. Me

nîqaşkir. Rus'an got em ji we re li Rusya'yê çend cihan bidin we. Madem ku Kurdistanê ava nebû milletê xwe bînin li vir bi cîh bikin heya ku rewş aram bûye. Mahîr Welat ji wê re ji got na. Me bi wî re şer kir. Min ji wan daxwaziya dused heb gerîla kir. Got Apo gazî te dike û du xort hatin gotin em te bibin cem Apo. Rûsan got 'Wekîl meriyek tenê ye, ma hun çima hem mala xwe him ya me dişewitînin. Bihêlin bila Kurdistanê ava be.' Lê Welat got na. Got serok gazî te dike. 97'an de ez çûm cem Apo, li Şamê. 3 caran gazî min kiribû. Min ji wî xwast ku min tev malbata xwe bişîne çiyê nava şer. Min dixwest biçim şer bikim. Pîreka min bînbashi ye. Kurê min herdu ji pehlewani in. Em malbatek şerwan in. Min meseleya Kurdistanê Laçîn jê re vekir. Min got hinek gerilla bişîne hewariya min. Min got ereb dijminê me ne, ji me îstifade dike û Kurdistanê naxwazin. Got ez zanim. Min got madem ku dizanî were Kurdistanê Laçîn, rûne seroktiyê bike. Em li wir çekan, şerwanan pêydakin û bişînin vir ji. Got na. Fikra me nepejirandin. Min got heval hun ji bo kurdên Tîrkiye hereket dikin û ez ji bo yê Qafqasê hereket dikim. Hun çima wiha dikin? Nebû axir.

Tevî hemû astengiyan Em ji bo Rojava amade ne

Siyasetmedarê Rojavayî Ebdulhekîm Beşar ku heya niha di nava çend rêşistinên cûda de cih girtiye û niha hem wek rêvebirê El Partî tê naskirin, hem di nava ENKS'ê de û hem jî li ser navê ENKS'ê di nava Koalîsyona Neteweyî ya Sûriye de cih digire, li ser rewşa Rojava ya heyî jî BasNûçe re axivî.

Abdulhekîm Beşar diyarkir ku heya niha PYD'ê nehiştiye ku partiye din bi hêzên xwe piştigiriya Rojava bikin. Beşar Wiha got, "Ji destpêkê vir ve PYD dibêje bêtî me kes nikare bi çekdarî tev bigere. Nahêlin ku partiye din karekî bikin. Me mijar heya Qendîlê bir lê tu pêşveçûn çênebûn. Tevî her tiştî jî divê edî ev hemû hesab ji aliyekî bîne hiştin û bo Kobanê, bo Rojava PYD destûr bide ku hemû hêz li ber xwe bidin."

"Divê her kes bikaribe bajarê xwe biparêze"

Beşar destnîşan kir ku şerê li Rojava zêdetir di navbera komên DAÎŞ û YPG-YPJ'ê de ye û PYD nehiştiye bê wan kes destê xwe bavêjin çekan û wiha dirêjî da axaftina xwe: "PYD nehişt tu kes li kêleka wan berewaniyê bikin. Lê ku her dikevin tengasiyan bangî derdorê dikin mixabin. Ku ez bê çek bim, destvala bim, destgirtî bim nikarim alîkariyê bikim. Di şerê Serêkaniyê de bi tevayê tevgerên siyasî li eniyekê şer kirin. Her kes mecbure ku li hember komê çekdar paras-

tina bajarê xwe bike. PYD siyaseta ku kesî li ba xwe qebûl nake dimeşîne ji ber wê bi Encûmanî Niştîmanî Kurdî re pirsgrêkan diji." Beşar derbarê pirsê me ya bo çareserkirina vê pirsgrêkê tiştek kirine ana na waha bersiv da: "Bi hewla Mesûd Barzanî hevpeymaniya Hewlêrê hat qebûl kirin, me li ser rêvebirina nîve nîv li hev kir. Hevpeyman mixabin nehat cih. PYD digot hêzek heye ku xwe didin pişt bidin ku nadin ne pêkan e ku hêzek din çêbe. Dema Barzanî hat Amedê ji BDP hin kesa doza bi hev kirina partiye li Kurdistanê Sûrî kirin. Barzanî Encûmena Rojavayê Kurdistan û Encûmanî Niştîmanî Kurdî li hev anî, gotin me li hev kir lê mixabin dema vegeriya Kurdistanê Sûrî tiştek bi cih nehat."

"Em naxwazin ku qet guleyek me li sîngê birayê me keve"

Beşar derbarê bûyerên li Amûdê ku bibû sedema gelek nîqas û dijberiya jî agahî dan me. Beşar bal kişand ser astengiyan li hember karkirina wan û wiha gotinên xwe domandin: "PYD bêtî me kesekî an jî partiyek din naxwazin. Her tim bi ser ofîsên partiye din de tên. Hatina ofîsa me dorpêçkirin. Em li ofîsê rûniştibûn me dît ku komek YPG dora avahiyê girtin. Li gel me 5-6 tîving hebûn û me ew xistin odeyekê û me derî kilît kir. Me got wê qet fişkek me dê li sînga birayê me nekeve." Beşar di vê bûyerê xwerziyek xwe yê li ser banê ku bi telefonê diaxive wenda dike û 17 rojan di zîndanê de dimîne. Beşar wan rojan xwe yê zîndanê ji me re waha rewşa dike: "Ez, 5

kurên min û hin hevalên me birin avêtin cihekî. Du roj û du şevan ne av ne jî nan dan me. Bi lêdan, îşkence û heqaretan

17 rojan em li wir girtin. Ev ne tiştekî mirovî ye. Ka em birayê hev bûn. Me çî bi we kir ku we ev anî serê me."

Beşar jî bo astengiyan ku PYD datîne ser partiye din jî gazinên xwe bi van gotinan anî ziman, "Di hevpeymaniya Hewlêrê de me biryar da ku 5 kes ji Encûmanî Niştîmanî Kurdî 5 kes ji Encûmena Rojavayê Kurdistanê rêveberiya çî hêzên leşkerî hebe bike. Mixabin ew jî bi cih nehat, piranî ewan biryar dida. Di van dawiyana de li hember siyasiyên kurda gelek çewt tevdiagerin. Dema siyasiyên kurda ji başûr vedigerin dibêjin çênabe ku hûn derbas bibin. Ofîsên partiye kurda girtin. Birêz Birahîm Biro sekreterê partiya me ye, dema ji Sipanya'yê vedigere li deriyê Sêmalîka tê astenkirin nahêlên bikeve Rojava. Hevalê me Bedran Misto li Serêkaniyê li kêleka YPG şer kir. Misto xwest ku semînerê çêbike. Hatina semînera wî asteng kirin û gotin ku tuyê gere nava 24 seatan de ji kantonê derkevî."

Dilê me bi Kobanê re ye

Ji ber ku di dema dawî de DAÎŞ'ê berê xwe careke din da Rojava û li Kobanê bi çekin giran êrişan dikin, di serî de Salih Muslîm û tev rêvebirên KCK'ê, bi daxuyaniyan banga piştigiriyê kirin ji bo hemû kurdan. Beşar got ku rewşa Kobanê cihê xeman e û divê hemû kurd li dora Kobanê bibin çeper û helbet PYD jî nêzikahiya xwe ya hişk sist bike. Beşar wiha got, "Nelihevkerina me bû sedem ku em bigîjin vê astê. Li Kobanê îro gel bi qîzên xwe, bûkên xwe, pîrên xwe li ber xwe dide, şer dike. Beriya ku vê bangê bike dibê li hember hêzên din rêz bigirta. Te dest li pişt min girê daye û tu ketî tengasiyê bang dikî lê ez nikarim werim, destê min girêdayî ye. Ku te girê nedaba hewce nedikir ku te bang bikira, ez û tu niha li kêleka hev bûna. Çî bihata serê te wê bihata serê min jî. Niha bang dikin ku hemû kurd biçin alîkariyê. Lê birayê min

te destên min girêdane û tu dibêji were hewariya min. Ku destê min girêdayîbin ez nikarim tiştekî bikim. Rojê hatin ofîsa me dorpêç kirin. Ez 5 kurên min û hin hevalên din em li ofîsêbûn. Çend tîving jî li gel me bûn. Me hema ew çek veşartin ji ber ku me nexwest ku guleyek me li birayê bikeve. Lê wan xwarziyekî min ê li ser banê dan ber guleyan kuştin û bi serde jî çûn ew bi pêhnên avêtin jêr. Em girtin û birin cihekî. Du roj û du şevan ne av ne xwarin dan me. 17 roja em bi îşkence, lêdan û heqaretan li wir em girtin. Dîsa jî em amade ne ku li gel birayên xwe şer bikin. Lê divê hinekî ew jî rewşa xwe biguhirin. Me mesele hetanî Qendîlê jî bir. Lê tuştê neguhirî"

Li ser mijar ku Hukumeta Kurdistanê alîkariya Rojava dike an nake jî agahiyên ku Beşar dan balkêş in. Bi ya wî nakokiyên di navbera PDK û PKK'ê de nahêlin ku yekitiya kurdan pêk bê. Beşar li ser vê mijarê wiha got, "Başur di warê mirovî de gelek alîkarî kir. Lê di serî de Barzanî xwest ku hêzek çekdar jî li wir bigihîne. Lê ji ber PYD ev tişt nexwest, Hukumeta Başûr jî nexwest ku li wir du hêzên kurdan bi hevkevin. Diyarbû ku heke bêtî YPG hêzeke din hebe, wê kurd di nava hev de şer bikin. DAÎŞ niha bi awayekî metirsî êriş dike. Divê hemû nakokî û berjewendiyên partiyên em li hêlekê bihêlin û li hemberî vê bibin yek. Lê nabe. Çend hevalên me yên partiye jî hela PYD'ê ve belesebeb hatin girtin û ew birin ji sînor derxistin. Beriya ku kanton bîne avakirin hemû partiyên nêrinên xwe anîn ziman lê li ber çavan nehatin girtin. Me got em hemû partî bîn cem hev û deh kesa wek berpirs û rêvebir hilbijêrin. Bila 5 kes ji partiye din bin û 5 jî ji PYD'ê bin. Ew jî qebûl nekirin. Divê PYD bizanibe ku sedema ku Rojava hîn di bin zextan de ye PYD bixwe ye. Em tevî her tiştî jî amadene ku bîn ba hev û bi hev re têbikoşin."

Heqdesta karmendên kantonan rejîm dide

Li ser mijara ku li gor hin derdoran di navbera PYD û Rejîma Esad de hevpeymaniyek veşartî didome jî Beşar hin agahî dan. Li gor vê, di navbera PYD û Esad de heya niha tiştekî zelal derneketiye û li gelek cihan hêzên PYD û yên rejîmê bi qasî çend gavan nêzikî hev disekin lê qet dubendiyek neketiye navbera wan, Beşar ev gotin anîn ziman, "Her çiqas ku em teqez nikaribin bi axivin jî ji ber ku li Qamişlo di navbera wan de tu şer û pevçûn tune ne gotinên di navbera wan de tiştê nexuyayî hene tê kirin. Dibêjin me herêma

kurdan azad kiriye lê hetanî niha li Amûdê, li peytexta kantonê heqdesta karmendên rejîm dide. Gava kantonek azad be divê ew pereyên van kesa bi xwe biden. Beşar Esad hê jî hêzên xwe li Rojava paş ve nekişandine. Li hin deran asayîşa wî jî heye ya YPG jî heye. Sibê ku li Sûriye rewş aram bie û Esad bigihêje asta xwe ya berê, wê bibêje, 'kekê min dema ku me ji we re veqetatiyê bi dawî bû. Keremkin biçin. Û wê demê kesek nikare tiştekî jî bike ji ber ku PYD bi zelalî têkiliya xwe ya bi wan re diyar nerikiye."

Kurd û cihû aşıqane ji hev hez dikin

Di nava alozî û xirecira Dewleta Îslamî ya Şam û Îraqê (DAÎŞ) de ku rêya xwe bo Îraqê vekirîye û Xelîfe jî destnîşan kiriye, nêrînek derketina welateke nû û bi hêz ji dilê wan aloziyan xuyaye, dewleta serbixwe ya Kurdistanê li herêmeke nîv serbixwe ya Kurdistanê li bakurê Îraqê, ku bajarê dewlemend û hertim şer li ser ê Kerkûkê jî têde ye û herî dawî ketiye destê Pêşmergeyan.

Li rojhilata navîn kêmkirî kes weke Elizeir Geizi Tsafirir wê vîna kurdan his dike. Ew berpirsekî berê yê saloxdariya Îsraîl "Mossad"ê ye ku di dema xebata xwe ya domdirêj li Hewlêr, Beyrût û Tehranê xebata xwe meşandiye, şahidê peywendiyên perîşan ên kurdan bi cîranên xwe yê bê sibat re bûye. Di sala 1975'ê de dema şahê Îranê peymannameya Cezayîrê bi Saddam re mor kir û piştî kurdan berda, Elizeir bi şev û di rewşekê de ku rejîma Îraqê êrîşa ser kurdan destpêkir ji Kurdistanê reviya. Di rojên şoreşa gelên Îranê de, wî di pileya Serokê Mossadê li Tehranê, operasyona derxistina hezar û 500 cihûyan rêk xist. Navbirî bi destpêka Şoreşa Eylûlê, wate salên 1960'î dema ku Îsraîlê li dijî dewleta navendî ya Îraqê hevkarîya kurdan dikir, li wî welatî bû. Tsafirir di derbarê Kurdistanê serbixwe de wiha got, "Derbarê bûyerên ku li Sûriye û Îraqê qewimîne, bêguman herêm bi hakimiyeta dewleteke kurdî ya bi hêz, cêgirtir dibe. Heya niha ji xeynî krîzê tişteke din nebûye. Kurdan li herêmen cuda gelek êş û zehmetî dîtine û li Îraqê li hember hemû tevkujiyan xwe ragirtine, ji kîmiyabarana Helebceyê bigre heya oparasyona Enfalê. Ew bi salanae ku bi diwarî dijîn. Di wan salan de vînek di navbera Îsraîl û kurdan de çêbûye. Îsraîl zêdetir tiştên bêhtir ji bo kurdan dixwazin û bawerîn ku ne

aramiyên li herême wê rêya serxwebûna Kurdistanê ronî bike."

Îsraîl dê ji ber hemû dewletan Kurdistanê bipejirîne

Tsafirir diyarkir ku Îsraîl wê beriya her welatî bi fermî piştgiriya Kurdistanê serbixwe bike. Tsafirir wiha domkir, "Ger derfetek ji bo serxwebûna Kurdistanê çêbibe, Îsraîl wê bi awayekî fermî beriya her welatekî piştgiriya wan bike û ger hewce be wê piştgiriya wan jî bike. Welatên rojavayî jî wê bêguman

heman karî bikin. Dixwazim bêjim bextewerane Tirkîyê gelek mijûlê aboriya dewleta Kurdistanê Îraqê ye, bi awayekî ku kurd û tirk bi hev re petrola Kurdistanê dişînin derve, tevî hebûn û muxalifeta Bexdayê û qanûn Îraqê jî ev kar tê kirin. Pêvajoyeke nû çêbûye û hişmendiyêke hevbeş di nav Tirkîyê, kurd û Îraqê de çêbûye. Kî/ê difikirî rojekî petrola Kurdistanê wê bigehe Îsraîlê? Tevî hemû hurmeta min bo Tirkîyê, ew bawerîya beşa herî zêde ya Îsraîliyan e ku evê cardin ber bi aliyê me ve bîn û wê bizanin tevî hemû hewlên wan ji bo bandora li ser grûbên ereb û îslamî, take aliyê ku wê li rojhilata navîn de bikaribin pê piştgerm bibin, Îsraîle. Heta piştî wê jî wê pirsgirêka wan bi kurdan re her berdeham dibe. Kes nizane, lê

zêdetirî 40 mîlyon kurd hene ku hejmara wan gelek ji Îsraîl û Filistîniyan zêdetir, ku pirsgirêka wan ewqas li cihanê deng vedaye, lê ji bo kurdan çareseriyek nîne û kes behsa wan nake."

Ji ber ku sînorên li Rojhilata Navîn êdî li ber guherînê ne, nêzikahiya Îsraîl xwedî balkêşiyek girîng e. Li ser vê mijarê li gor Tsafirir Peymana Skeys Picot hildiveşe. Tsafirir wiha dirêjî da axaftina xwe, "Ez herî dawî di daxuyaniyeke Serfermandarê Artêşa Îsraîlê de amade bûm û yekem

Pêşmergeyan, herwiha piştîvaniya welatên rojava û Amerîkayê jî. Kurd pîtîvanên welatên Rojava ne û ew yek selimandî ne. Tevî ku ew sune ne lê sofî nîn in. Bawerim bi dane ber hev a bi dewleta Îsraîlê re, wê di karê xwe de biserbikevin."

Tsafirir anî ziman ku têkiliya di navbera hêzên kurdan de jî ne wek berê ye û kurd êdî gihêştine ramana ku bêtî hevkarîya hev nikarin pêşkeven. Tsafirir, "Peywendî di navbera wan de heye, belkî sedî sed nebe lê dilxweşker e. Di hîlbijartinên dawî de, serokê partiya Talabanî, Noşîrwan Mistefa bi partiyeke nû hate meydane û di hîlbijartina yekem de zêdetirî Talabanî deng bidest xistin. Kurd dizanin ku hevkarîya bi hev re ji bo xelkê lazime. Helbet Mesûd Barzanî jî ewqas bi temen nîn e û rêberekî ciwan tê hesibandin. Dewleta Kurdistanê hem li Hewlêrê hem jî li Silêmaniyê li ser tiştê ku xelk bi fesadî binav dike, gelek muxalîf hene. Ez bawer im avabûna civaka Kurdistanê ewqas demokratîk bûye."

Ji ber ku hin kes hêz û asayîşa Kurdistanê bo serxwebûnê besbûnî nabînin, bersiva Tsafirir li hemberî vê girîng e; "Bi qasî ku ji dema ez li Kurdistanê bûm tê bîra min û piştî min bi rêya medyayê şopandiye, rewşa hêza asayîşa wan gelek ji ya welatên derdorê baştir e û serkeftinên wan ji ya welatên derdorê kêmtir nebûye. Kurd û farsan hin nêzîkatî hene ku rengvedana hestên wan yên dîrokî li hember ereban e. Turk û îranî ewqas ji hev hez nakin, rêk weke kurd û tirkan. Zarok jî bi wan fikran mezin dibin lê dema pêdigezin, lazim e aqîlanetîr bifikirin û bijareya rast hîlbijêrin. Ez bawer im kurd ji bo çêkirina peywendiyên baş bi cîranên xwe re wê hemû hewlan bidin. Ew li pey şer û tohildanê nînin.

**Wergera ji farsî:
Dêrsim Oremar**

dîmenê ku wî nîşan da, wêneyên Sykes û Picot bû. Wî got: 'Binêrin hevalên min' li cihê wan du wêneyan wêneyê du grûbên cîhadî danî, 'rewşa heyî niha ev e.' Dema DAÎŞê êrîş kir û Artêşa Îraqê revî, kurdan derfeta girtina Kerkûkê dît û bajêr kontrol kirin, Kerkûk jî ber dewlemendiya petrolê, xeta pêşîn a pevçûnan e. Lazîm e jibîr nekin ku Saddam bi salan bi derxistina kurdan û bicîhkirina ereban li cihê wan dixwest wî bajêrî bike yê ereban. Ji sala 2003ê kurdan hewlê malbatên kurd vegehe ser xaka xwe. Îro kurd xwedî hêz in û di warê şênîya bajêr de jî zêdetir in, ew yek jî bo dan û stanên bi Îraqê re erênî ne. Guman nîne ku helkefta kurdan li Îraqê gelek baş e, tevî dîsîplîn, demokrasî û artêşêke bi hêz ji hêzên

Suto Axayê Oremarî

Mithat KUTLAR

Koka ew kesên ku em niha dibêjinê kesên Oremarî, bi esasî li Şernexê, nav herêma Cizîra Botan tê. Gorî gotinên Selim Oremar, bapîrê Suto (Lemdîn) û birayê wî (mef) Cizîra Botan koç kirine li Colemêrgê. Mîrê Cizîra Botan namayekê rêdike bo Mîrê Colemêrgê da ku malbatên Lemdîn û Mefîyan cih bike nav erdê xwe. Mîrê Colemêrgê van kesan qebul dike û rêdike Oremar; dike cînarê ermenîyan. Mîrê Colemêrgê Lemdîn û Mefê emanet qeşeyê Dêra Mate dike. Rastî Oremar wê demê temamî cihê ermenîyan bû. Tev Ermenî van deran di jîyan. Lê belê piştî pisgirêka ermenîyan û tirkan destpêkirî, hikmê Oremarê ket bin destê Mef û Lemdîniyan.

Xewa mirinê: Teto û Temo

Oremariyan dema pêvistiyeke heba diçûn Iraqê dikirin. Çend ticareta milletê kurd yê Oremar û yên Colemêrgê hemu diçûne Iraqê. Kirîn û frotina xwe Iraqê dikirin. Rêya karvanan jî exlebe nav çihê Rêkaniyan de diçû. Suto rojekê diçe Iraqê ji bo danzdeh kurên xwe, bi armûş û zêr we hatî neqîşandin, xenceran dide çêkirin. Suto dibêje kesê xenceran çêdike: “Ez ewe çûm. Paşê ezê birayê xwe Heyo rêkem ewan xenceran”

Xatirê xwe dixwazît û zivirîte/vegere Oremarê. Rojekê Suto Axa birayê xwe Heyo (Heyder) li gel çend siwarên xwe re rêdike Iraqê da ku ewan xenceran binît. Aliyek din ji hikmê Suto Axa li ser nêzikî sed gundan hikim dikir. Hersal ‘deh yêk’ a gundiyan dida xirkin. Teto û Temo birazayên Mikail Axa bun. Axayê Rêkaniyan ê mezin Mikail Axa bû. Lê belê êdî axatî Mikail Axa ji bo herdu biraziyên xwe dihêla. Gava ew xeber çû guhê Teto û

Temo, hundirê van kerb we teji bû. Çi ku bo axayekê şerma herî mezin ew e ku êlatê wî/gundiyan wî wergiyê bide axayek di. Suto Axa çawa hikmê xwe dibe ser gundiyan Rêkaniyan? Teto sund xwar ku vê şermê li ser axayên Rêkaniyan rake. Heyamek derbas bû hate axaftin ku birayê Suto Axa Heyo, hatiye Iraqê û çend tiştên bi qîmet ji cem wî hene. Teto benda rojek wusa bû. Bi zû çend siwarên xwe amade kirin û çû li ser rêya Heyo. Daxvaza Teto ev bû ku çend malê karvanê dest bistînin û malê Suto talan biket. Dema Heyo tê nevalekê Teto dike gazi Heyo: “Heyoo çend malê barkirîyî li karvanê hebî hemiyê bihêle û here”

Heyo: “Ev kê ye mirina xwe digeriye û hez dike karvanê Suto Axa talan bike? Velle ez xwe derziyekê ji nahêlim bo te û nadim te”

Kerbê Teto vedibe û Heyo dihêlî bin gulebaranê. Heyo û çend karvan di, cih de dimirin. Teto çend karvanên Suto bi hemû barên kavranan we talan dike. Xencerên, zêr u zîv ve hatî çêkirin ji hilgirtin, paşê ji zivirî Rêkanê. Gorî xwe bi kêf manê diçe û mizgînîya dide Mikail Axa.

Mikail Axa dibêje Teto: “Aha te nehe mala me xerap kir. Tu çawa diçî karvanê Suto Axa, talan dike. Ev bûyere dê bibe dumahîka jiyana me. Te çima mala me xerap kir Teto! Em dê niha çi bikin? Dê çine kîrê? Em dê çawa bin zilma Suto xwe xelas bikin? Suto heta kesek me nemîne dê tola xwe weke”

Ji bo tola birayê xwe sund dixwe. Xwe ra dibêje: “Ew kesê nezan û mirina xwe xwestiyê kê ye? Ma nizane ku ew kesê birayê min bikujî ez nahêlim sax bimîne li ser dinyayê?” Paşê bêhnekê xwe ra difikirî û gazi kasidê xwe dike: “Here cem ew kesê xencer çêkirî. Bêje, hanê bo te sed zêrê reşad. Heta saleke dîtir weki xencerên bo Suto Axa çêkirî ji bo çi kesek di neçêke.”

Armanca Suto ev bu ku nabenda

salekê da xenceran peyda bike. Ka cem kê ye? An jî destê kê da dê peyda bike? Bi rastî istixbarata Suto gelek xurt bû. Meh ser mehan derbas bûn. Rojekê xeberek hate bo Suto Axa. Gorî xebere, birayê wî Heyo, axayê Rêkaniyan, bi destê Teto we hatiye kuştin. Xencer cem Teto û kesên malbata wî hatine dîtin. Suto sund dixwe u dibêji ewan kesek me kuşt, lê belê ezê du kesên mezinên wan bikujim. Da ku bizanin wê herêmê bilî hikmê Suto teyr jî nafirî.”

Lê belê wê tolê dê çawa hilgirî? Suto dikeve nav fikirên kûr. Dumahikê dibêji: “Ez dê keça xwe bidim Teto û xizmaniyê gel rêkaniyan bikem da Teto û Temo nêzik me bibin. Paşra jî dema min derfetek di, ez wan herdu birayan dê bikujim û xwîna birayê xwe erd rakem.”

Belê, plana Suto ev bû. Nabeynekê xeber rêkire nav Rêkaniyan: “Suto hez dike gel Rêkaniyan bibe xizm.” Bi rastî Rêkaniyan dema ew xebere bi devê qasidê Suto guhdar kirin, şaş man. Lê belê aliyekê da jî pê xizmaniya Suto axa hikmê van dê hej firehtir biba. Mikail Axa teklifa Suto dumahikê qebûl kir. Çi ku ew xizmani ye dema bûyera Heyo bête zanîn belku bibe sebebê aştîyê. Bi rastî Mikail Axa û Temo wisa aliyê baş we difikirîn. Haj plan u telikên Suto Axa nebûn. Kurê Heyo bo qirara mamê xwe Suto bédil bû. Haj planên Suto nebû. Bi kerb manê gote mamê xwe: “Ew kesên ku babê min kuştî çawa dê bibin xizmê me? Tu çawa tişteke wusa dike. Xîna bavê min erd dihêlî?”

Suto plana xwe dibêje birazavayê xwe: “Tu qet meraqê neke. Ez Sutoyê Selim, qet xîna birayê xwe dihêlim erd? Tu bêhin fireh be. wext dê bê devran dê zivirî û ez dê tolê wergirim”

Belê rastî jî Suto bêhin fireh hereket dikir. Keça xwe Helîma da Teto û gel Rêkaniyan bû xizm. Pê xizmaniyê,

gelê Rêkaniyan gelek kêf xweş bibûn. Çi ku armanca Suto kifş nekiribûn. Sal derbas bû. Suto bo keça xwe Helîmayê hinek jahr rêkir da ku Teto bikuje. Lê belê hindî vext çuyî bi rastî Helîma'yê zêdetir hej Teto dikir. Dilê wê nedikarî Teto bikuje. Suto zanî ku Helîma nikarî Teto bikuje. Ji ber wê, çareseriyek di fikirî. Çend sal derbas bûn. Suto xeber rêkire bo Teto û Temo. Gote wan bihara me isal xweş derbas dibe. Zomên me isal gelek xweş in. Hun dikarin bi temamî celebên xwe we bèn û bine mêvanê min li Mêrgezerê.”

Teto û Temo ji bo teklîfa mêvandarîya Suto Axa kêfxweş bun. Aliyekê jî derangu û zomên Rêkaniyan wê salê qet baş şîn nebibûn. Ew teklîf wê aliyê we jî bo herdu birayan baş hat. Lê belê dema gazikirina Suto çû guhê Helîmayê, Helîma bi tirs we ket. Helîmayê gote mêrê xwe Teto: “Neçe, bavê min nîyet e ku dê te bikuje. Berî niha jî jahr dabu min, da ku ez te bikujim. Lê belê min nikarî te bikujim. Çi ku tu malxê min î. Tu bi xwedê ke neçe mêvandarîya bavê min.”

Teto piştî çend salên xizmaniyê, baver Halimayê nake û dibêje: “Eve çend sal derbas bûn ku em xizmên hevûdin ne. Çi bibe bila bibe ez dê biçime mêvandarîyê.”

Teto û Temo nêzikî pêncî siwarên çekdar we xwe amade kirin, çend seetan rê çûn û hatin nêzik gundê Suto, qesra Nêrwe. Suto dema zanî ku mêvan nêzik Nêrwe we hatin. Çu pêşiya Teto û Temo, xêrhatina wan kir. Gote wan: “Hûn xêr hatin, ser seran û ser çavan hatin. Ez gelek kêf xweş bum ku we mêvandarîya min qebul kir. Eger hûn bixwazin em işev li wir (Nêrve) qesra min bibin mêvanê min. Em subê zu rabin bihevra kevin rêkê ca biçin zoma Mêrgezerê.”

Teto û Temo jî got: “Em jî kêfxweş bûn ku we em gazi kirin. Inşallah dê ji bo me hemu kesan

Xêr hatin xelas bû. Çûn diwana qersrê runiştin û ser revşa êlat axaftin. Xwarina xwe xarin û çend qehve jî li ser vexwarin. Vext borî. Suto kire gazi xulamên xwe: “Herin çend siwarên gel Teto û Temo hatî, her malê pêncan Bikin mêvan. Temo û Teto dê qesra min da ciheke taybeyt dê razên. Dê zû bin mêvanên min giro nekin.”

Paşê jî wekî Suto xwestî her kesek çu ser cihê xwe da ku razên. Suto xatra xwe mêvanên xwe xwast û çû odeka xwe ya razanê. Lê belê, ma benda nivistina Temo û Teto. Wext borî... jîyan borî... Bu nîva şevê. Dem hat. Dema mirinê hat. Dema xeve mirinê hat. Suto çend mîrkujên xwe, bédeng rêkire odeka herdu birayan. Piştî bédengiyeke kurt, qêrîna Temo û Teto, nabenda xev û bîxewiyê da bilind bû ber esîman. Jiyan davî bû... herdu cendek bin xencerên bêvîj-danan mîna elegê lêhatin. Êdî cendek hêdî hêdî sar bûn... çiroka Temo û Teto, dibe çiroka xeve mirinê, nav gelê kurd. Heta niha jî li ser vê buyerê çend bend tèn gotin...

Ne hêsan e ku meriv di derhepê dîroka tattooyê de tiştêkî bibêje. Ji ber ku dîroka wê ixtimal heye ku heya 10 hezar sal jî biçe. Li gor hin çavkaniyan jî dîroka wê bi qasî 500 hezar sal tê bi zimankirin. Tattooyên ku li ser mûmyayên Misirê hatine neqîşkirin, zelal bûye ku dîroka wan digihîje salên 2000'ên eriya Îsa. Ew deq bi boyaxa qamîş û çilo hatiye çêkirin. Dibe ku meriv di derheqê deqên yekem de gelek tiştan bibêje. Lê li Mezopotmya ya ku kurd û ereb bi deh hezaran salin lê dijîn ew kevneşopî hebûye û hê jî he ye.

Neqşên ku mirov li bedena xwe dineqîşîne li her dereke bi navên cûda tên bi navkirin. deq, daq, vesm, dovûn, dakî, daqî. Di şikeftan de, li ser dîwaran û li goristanan de jî ew nîgar hene. Bi taybetî di goristanan de meriv rastî van nîgaran tê. Di deqan de şopa bawereyên; şamanîzm, paganîzm, anîmîzm, sabîyî, taoîzm, bûdîzm, manîhaîzm û zerdeştîyê hene.

Bo çêkirina deqan; Di serî de boyaxa deqan tê amadekirin. Madeya

xam ya deqê bi tevlibûna şîrê jineke ku nû welidî ye (ku keç anîbe dinê) kezebeke sewalan, teniya lampê û hin tiştên din di nava hev de tene histiran. Beriya deq li çêr were neqşandin şêklê wê tê çêkirin. Dû re bi sê, pênc, heft û neh derziyan şêklê ku hatiye xêzkirin bi seatan tê qulkirin. Serê van derziyan derbasî bin çerm dibe. Heftetekî cihê ku bi derziyan hatî qulkirin qalik digre. Ku qalik baş bû û hat rakirin tiştê ku em jê re dibêjin deq, derdikeve holê.

Bi teybetî li Kurdistanê deqên ku piranî bi rengê şîn hatine neqîşandin tê wateya nîşandana bedewî, esalet û girêdana bi eşîrtî re. 50 sal berê li Reha'yê dema ku gedeyekî bixwesta ku bi keçekê re bizewicê, neçar bû ku pereyên deqê jê re bişîne û jê dixwest ku li canê xwe deqekê bineqîşîne. Di dema deq çêkirinê de êşek sivik tê hîskirin. Ev êşek xweş e. Ev êş paşê xweşiyekê tevî bedenê dike û wateyên nû dide. Yên ku deqekê li canê xwe bineqîşîne bextewar e bo tiştên di xeyalên xwe de û weke ku esalet li gewdeyê xwe neqîşandibe.

Herkes nikare hostetiya deq neqîşandinê bike.

Divê xwediyê hin taybetiyanbe. Divê ev, kesek jinebî nebe. Divê kesek ku li ser hişên xwe be, zarokên mirî newelidandibe an jî qet zarokên wê nemiribin. Tê bawerkirin ku qedera xirap ya kesên ku deqan çêdike, derbasî laşê ku dineqîşîne jî dibe. Kesên ku deq li laşê xwe dineqîşîne dixwaze ku deqyan bi tecrûbe be.

Carina mêran jî deq dineqîşandin û jî mêrên ku deqan çêdikin re "deqaq", ji jinan re "deqabe" tê gotin. Mêrên ku li canê xwe deq çêdikin re "medkuk", ji jinan re "medkuke" tê gotin. Deqên jin û mêran cihê ne. Jin bo zerafet û bedewiyê, mêr ji bo hêzdarî û şîyanê çêdikin. Cihê ku mêr an jî jin deqan dineqîşînin duguhere. Jin bi piranî navbera herdu biriyar de, li hinark û ser poz, li ser çene û derdora gerdenê, li ser pêçiyên dest

û lingan, li ser zik û qorixê, li piştê û li enîşka lingan hetanî kabokê û ji bin çenê hetanî serê pêsîran deqan dineqîşînin. Mêr bi piranî li piştê destê xwe û li eniya xwe deqan çêdikin.

Motîf û figurên ku jinan li gewdeyê xwe kola ne tijî şîfre û sembol in. Li gor lêkolênêran şêklên deqan bi temamî digihîjin pîrozkirina xwedawenda ku dayîka hemû xwedawenda ne. Çavkaniya jiyane, zayendiya dayikê, tol û bereket, astên geşbûna zarokê di hundirê dayika xwe de û mirinê tevsîr dîkin ew sîmge. Dema ku şêklê roj û hêyvê li eniya xwe dineqîşînin jî ew tê nîşandana wateya ku dixwazin bibêjin 'em bedew in'. Deqên şêklê pezkovîyan tê wate ya ku ew jin xwe dişibîne pezkovî yê. Deqên ku li berzendkê tene çêkirin û wek bazîngekî lê dişide jî tê wate ya dolsozî û sadiqbûnê. Deqên ku li tilêyên lingan wek şe an jî meqesê tene neqîşandin jî tene mane ya daxwaza ku qismet vebe. Carina jî meriv dibîne ku mêran li xilfêkên xwe, piştê destên xwe hin dew neqîşandine. Bi tîpên erebî nav an jî hin îbare, şêr, mar û hîv jî sembolên ku mêr li gewdeyê xwe dineqîşînin in. Carna jî li xilfêkên xwe şêklên wek xal jî dineqîşînin. Jin deqan bi taybetî li ser çeneyê xwe, bin çeneyê, berzendkên lingan, stû, sîng û li ser piştê destên xwe dineqîşînin. Mêr jî zêdetir, li ser

pozê xwe, orta eniyê, li ser piştê destan, berzendkên destan, li milên xwe dineqîşînin. Hin jin jî wek tiştêkî taybet şêklê xezalan li gewdeyê xwe dineqîşînin. Ev jî bin çeneyê testê pê dike u heya serê memikan jî dom dike. Hin jinên ku deqên ku jî çokên xwe heyane berzendkên lingan, yan jî ji navê hin şiklan dineqîşînin jî hene.

Wateya hin deqan

Motîfa hevê: Ew tê wate ya çavkaniya jiyane û daxwaza jiyaneke bê dawî nîşan dide. Motîfa Xezalê: Ew şêklê deqan jî bin çeneyê destê dike, jî stû dadikeve ser herdu pêsîran û şêklê xezalê ye. Motîfa şe û nêynîkê: Jin wê motîfê li ser piştê destên xwe û li berzendkên lingan dineqîşînin ku ew mînanî şêklê şe an jî neynîkê ye. Şêklê xelegê: Di nava desenên deqan de motîfên xelegê ku li berzendkên lingan tene neqîşandin cihêkî girîng digirin. Motîfa xaçê: Her çiqas ku xêç wek semboleke xiristîyaniyê bê zanîn jî, dîroka wê ji xiristiy-

inayê kevntir e. Bi rêya rengên xwe tê wateya nîşandan hêlê ya biyom, herwekîdin tê wateya tîk birina nêrîn û awirên bexêr. Motîfa rojê: Ew motîf ku zêdetir li eniya mêran rastî mirov tê û 9 xalan tê neqîşandin tê wateya ku kesê ku ew neqş li gewdeyê xwe kiriye, biapil, zane û aqlê sêlim e. Motîfên roj û hêyvê ku pir rastî mirov tên jî tene wate ya bê sînoriya jiyane. Motîfa dara jiyane: Ew motîf dema ku ji bo jinan jî stû destê bike û hetanî pêsîran dakeve çavkaniya xwe ji xwedawenda dayîk digire.

Foto û Nivîs: Paşa ÎMREK

Gaze : Lêpîrsîna li ser bîranîneke parçebûyî

Marc-Olivier BHERER

Wênerê Emerîkî Joe Sacco li Gaze'yê bi karê jimartina zehmetiyên jiyana rojane ve eleqadar dibe. Ev jimartin bi hejmara miriyan, hejmara roketên ku berbi Îsraîlê ve hatine avêtin, hejmara bombeyên ku li ser gelê Gaze'yê hatine reşandin, hejmara avahiyên ku hatine hilweşandin û hejmara girseyên ku ji aliyê dagirkeran ve hatine koçberkirin ve eleqedar e. Sacco hewldide ku vê çîroka miriyan bide tînekirin û bîranîneke nû bide çêkirin. Di sala 2001'an de, di hevpeyîneke bi govare amerîkî ya Harpers'ê de ew jêrnûsekî ji raporta Neteweyên Yekgirtî tîne bîra xwe. Di wê jêrnûsê de ew agahiyên di derbarê komkujiya du sed û heftê û penc (275) sivilên filistinî, li Khan Younis, û her wiha ya bi dehan kesên din ku li Rafah'ê, herdu bajarên Şerîda Gaze'yê ne, ku ji aliyê leşkerên Îsraîlî ve pêkhatî dibîne. Ji wê demê bi şûnve Sacco biryara pêkanîna vê lêpîrsîna dide.

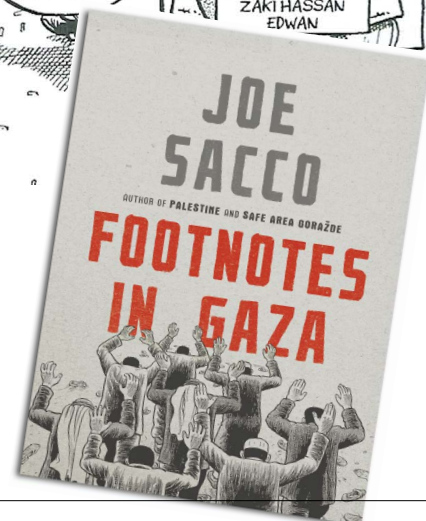
Di wêneçîroka mezin a naskirî de Joe Sacco bi cesaret hewldide ku vê çîrokê baştir deyne ser dikeke wisa ya tiyatroya operasyonê. Ew di nava kareke bizahmet de ye ku filistinîyan bibîne da ku ew bikaribin ji komkujiya ku pencî (50) sal berê pêkhatî re şahidî bikin. Di dema pêkanîna vî karî de ew bi pêdiviyên filistinîyên ku bikaribin dagirkeriyê bilêv bikin re ji rûbirû dimîne. Her wiha ew zehmetiyên ji bo parastina bîranînên neteweyî yên filistinîyan jî baştir dibîne. Carna ew rastî hin şahidiyên

ku bûyeran tevlihev dikin û jinûhve çêkirinê zehmetir dikin jî tê. Çêkirina senaryoyê, ya di wêneçîrokê de bi text û daran hatiye neqîşkirin, serkeftî ye. Lêpîrsîna ku ji aliyê Sacco ve hatiye meşandin dilê mirovan diêşîne û ew bi awayeke xwendina dirokeke dilbiş, ku di navbera paşeroj û

pêşerojê de diyalogekê dide xûyakin, tê xwendin.

(Gaze 1956, Ji Derveyê Dîrokê, ya Joe Sacco, ji aliyê Sidonie Van Dries ve ji îngilîzî hatiye wergerandin, Futuropolis, Paris, 2010, 400 rûpel)

Rêya Bêveger bi kurdî ye

'Rêya Bêveger', kitêba nivîskar Hasan Bildirici ku heya niha gelek pirtûkên ku di warê bûyer û trajediyên ku li Kurdistanê qewimîne vedibêjin nivîsîne, ji aliyê Wêşanxaneyê Lîs ve bi kurdî hat çapkirin.

Pirtûka ku beriya demê bi tirkî hatibû çapkirin û yekem pirtûka rêze-pitûkekê bû ji aliyê Salih Agir Qoserî ve li kurdî hat veegerandin û ji aliyê Lîs'ê ve hat çapkirin. Di pirtûka ku jîyan, têkoşîn, pêvçûn, atmosfera psikolojîk, siyasî, civakî ya salên 90-94'an bi rêya komek gerîlayên PKK dixwe naveroka xwe, bi temamî li ser bûyerên ku qewimî

ne disekine. Rêze-pirtûk bi 'Rêya Bêveger Sarya' û 'Gerî Çekilme' dewam dike.

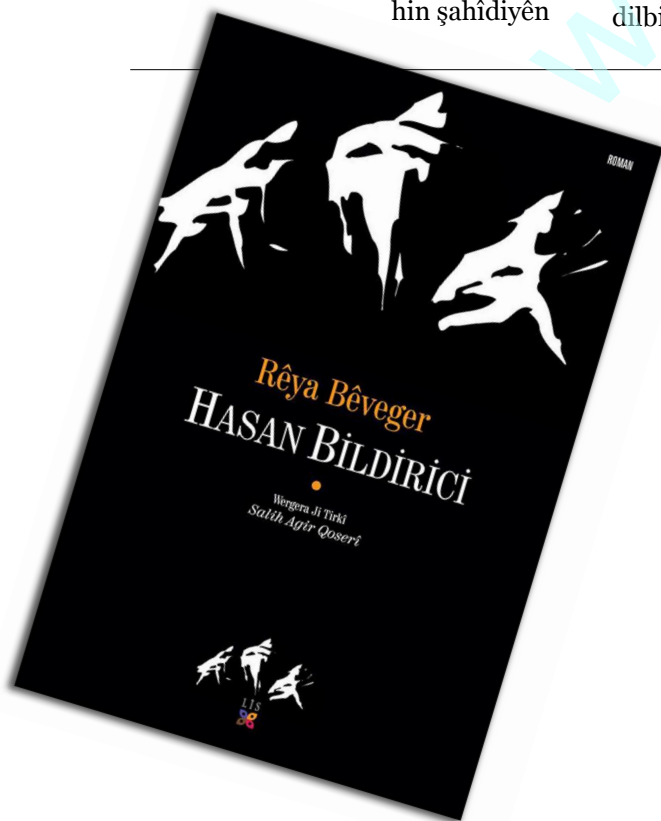
Mijara pirtûka ku jiyana komek gerîlayên ku li aliyê Texterewanê (Tatvan) bi gundî, civaka bajêr û bi hev re di tîkiliyek çawa de ne li ber çavên xwîneran radixe, wiha ye:

Dema ku Rojda ya ku li Stembolê li zankoyê dixwîne ji ber nexweşiyê hinekî navbirrîyê dide xwendinê û tê mala xwe ya li Tetwanê, bi rê de rastî termê gerîlaye jîn tê. Piştî vê rasthatinê Rojda ji aliyê leşkeran ve tê şopandin, li ber şikenceyê di îfadeyan re derbas dibe, jiyana wê ji ber bûyerên bînavbirrî û awarte

hildiweşe.

Dîsa rojeke zivistanê, ku berf dibare, pêrgî wan gerîlayan tê, yên ku wê dişopînin. Gerîla wê bi xwe re dibin çiyê, êdî jîyanek dest pê dike, ku kevîr û dar li ber îdare nakin. Rojda govanîyê li neçarî, evînên nepenî, xwekuştinê û hêza berxwedana mirovahiyê dike. Di heman demê de li bajaran gelê welatparêz tê kuştin. Mirovên ku Rojda ji wan hez dike bi rêbazên hovane tene kuştin.

"Rêya Bêveger" bûyerên ku di salên 1990'î de li ser erdnîgara Kurdistanê pêk tên bi vegotîneke balkêş dibêje.

Adil HARMANCI

Dengbêjên jin yên Serhedî gihîştin hev

Di salên dawîn de li gelek bajarên Kurdistanê saziyên ku dengbêj lê digihêjin hev hatin vekirin. Li Amed, Batman û gelek bajarên din wek komele ew sazî xebatên xwe didomînin. Li Wanê jî komeleyek beriya çend salan hat vekirin ku xwedî taybetmendiyekê ye. Da ku ew ji aliyê dengbêjên jin ve hat vekirin û tenê jinên dengbêj li wir xebatên xwe dikin. Wek tê zanîn dengbêjî di warê çandê de xwedî rolekî bingeîn e. Ji ber ku li ser zindî mayîna zimanê kurdî jî bandora dengbêjiyê bê hempa ye, xebatên ku li wan saziyan tene kirin bi qîmeta zêr in. Komeleya Jinên Dengbêj ya li Wanê jî bi nêzikahiyek ciddî û karekî profesyonelî balê dikşîne.

Komeleya ku ji aliyê 15 jinên dengbêj ve hat avakirin, tevî hemû tengasî û bê derfetiyan, bi vekirina qursan, organîzekirina şevbihêrkan, şahî û bernamayan xwe wateya bê derfetiye têk dibe. Li komeleyê xebatên berhevkirinê, lêkolinkirinê, perwerdekirin û dokumantasyonê jî tene kirin. Herwiha xebateke wan ya balkêş jî koroya zarokan e ku heya niha li gelek welatan hatine vexwendin û li gelek bajarên Kurdistan û Tirkiye jî beşdarî bernamayan bûne.

Di dîroka dengbêjiyê de yekem care ku li Wanê Komeleya Jinên Dengbêj hat avakirin. Bi pêşengiya dengê navdar dengbêj Gazîn (Raziye Kızıl) û bi piştgiriya 15 jinên kurd yê herêma Serhedê di sala 2012'an de komele hat avakirin. Komele ji ber ku seranser bi biryar û xebata jinan li ser xwe ye, bo herêma Serhedê wek cihekî navendî ye.

Komeleya ku hem ji bo jinên dengbêj wek cihekî ku bêne ba hev û bi hev re karên kolektîf bikin û hem jî

bo pêşxistina muzîka dengbêjiyê ya bi rêya enstrumanan, cihekî balkêş e. Piştî komele hat avakirin, endamên komeleyê di gelek bernamê û şahiyên de cih girtin û komele ji bo gel bû cihekî qîmet giran. Di nava xebatên komeleyê de helbet qursên enstrumanan jî hene. Komele niha amadekariya ku di dema kin de di derbarê erbane, bilûr, vîyolîn, saz û hwd. qursa veke. Wekî din jî ji bo fêrkirina zimanê kurdî, êngilîzî, û farisî jî li komeleyê qurs tene vekirin.

Astengiyên piştî erdhejê

Dema ku êdî komeleyê bi rêk û pêk dest bi xebatê xwe kir, di salvegera vekirina komelê de li Wanê du erdhejên mezin qewimîn. Avahiya komelêyê ku li Yüzüncü Yılê cih digre ji ber erdhejê xesarek mezin dît û niha nayê bikarîn. Gelek estûrman û melzemeyê wan jî zirar dît. Endamên komeleyê neçarbûn ku dema dirêj xebatên xwe di konan de berdewamkin. Ji ber ku hin rêvebir jî ji Wanê cûn di warê hejmarê de jî pirsgrêkên wan derketin.

Komeleya Jinên Dengbêj piştî salekê dîsa hat vekirin û tevî hemû tengasî û kêmasiyan xebatên xwe dan destpêkirin. Komeleya ku vegeriya avahiya xwe ya nû, pişt re kongreya xwe li dar xist û bi rêveberiya nû xebatên xwe dan destpêkirin. Valahiya rêveberên ku çûbûn hat tijekirin. Di vê pêvajoyê de gelek endamên komeleyê jî çûbûn û niha nêzikî 100 jinên dengbêj endamên komeleyê ne.

Qoro ya zarokan

Komeleya ku li navenda bajêr û li navenda navçeyan gel kes wek endam qeyd kir û di heman demê de di derbarê dengbêjiyê de agahî û meteryal berhevkir, û bi rêya van kesên ku dixwazin stranan bibêjin jî agahdar kir. Civan, zarok û pîrên ku di derbarê dengbêjiyê de xwedî qabiliyetê ne jî pêşwazî komeleyê tene kirin û ew jî beşdarî xebatan dibin. Bi vê minasêbetê gelek şevbûhêrk heya neha hatin li dar xistin û rêze çalakî hatin çêkirin. Di van çalakiyan de hejmara zaroka zêdebû, ji ber wê jî “Koroya Dengbêjên Zarok” hat avakirin. Koro bo ku li Êrîvanê konserekê bide bi vexwandnameyêk teybet hat vexwandin.

Komele piştî ku hat avakirin cara yekem çû Herêma Kurdistanê jî û di meha gulanê de jî bi vexwandina Wezareta Çandê ya Ermenîstanê çû Êrîvanê. Çar dengbêjên ku di heyetê de cih digirtin piştî ku li vir konserek dan; li gundê ermenî, êzidî û kurda geriyan, lêkolînên urf û edetên van gelan kirin.

Ji bo ayînê amadehiya konserê Piştî ku endamên Komela Jinên Dengbêj li Ermenîstanê konser dan niha jî amadehiya konsereke ji bo ayîna li dêra Axtamarayê tê kirin dikin. Serokê Komeleya Jinên Dengbêj, Gazîn got ku di konsera meha kewçêrê de jî dengbêjekê bi navê Aşiq Leyla ji Ermenîstanê dê were û wê bi hev re konserekê pêk bînin.

Di derbarê Armanca xebatên kome-

leyê de Dengbêj Gazîn agahî da me û got ku li herêma hejmara dengbêjên jin zêde ye lê ji ber ku eleqeya ku heq dikin nabînin nikarin xwe bigihînin her kesî. Gazîn wiha domkir, “Armanca me ya sereke berdewamiya çanda dengbêjiyê ye. Lê di himan demê de armanceke din jî ew dengbêjên ku xwe veşartî ne da ku em wan jî ji cihê wan derxin. Jinên me yê li gundan dijîn, mesele bêrîvan kilamên xwe yê herî xweş dema mîhana didoşin dibêjin. Dema şîr dikelînin distirên an jî dema li ser kaniyê dicivin. Em difikirin ku gund bi gund bigerin û wan derxin, dokumenterên wan bikşînin. Dema em van xebatan bikin belkî hêlên veşartî yê dengbêjiyê jî derkevin holê û çanda xwe pêşve bixin. Me carek din dest bi xebatên xwe yê saz, bilûr, ney, erbane kir. Koroya me ya zarokan eleqeyek baş dibîne. Vexwandinên girîng ji wa re tene. Dê herin Êrîvanê jî. Civanên me li muzîka pop gohdar dikin û divê em wan vegerînin ser çanda wan. Emê bi xebatên xwe têkevin pêşiya pişavtina le ser çandê. Em neçar in ku li hemberî vê têtîkoşin. Dengbêjî bingeha çanda me ye. Divê em livê xwedî derkevin. Saziyan din yê kurdan jî lazime ku piştgiriya xebatên bi vî rengî bikin.”

Dengbêja Emerîkî

Ji hêla din ve di van rojên dawîn de mêvanên Komeleya Jinên Dengbêj jî heye ku bixwe ji Emerîkayê ye û li wir bi navê Aoush Tamar Suni tê naskirin. Ew jî jineke muzîkhez û stranbêj e. Suni ku li Zanîngeha Kalîforniya'yê bêsa antropolojiyê û li Wanê niha dersen muzîka û darsa zimanê kurdî distîne. Ew jî niha din ava xebatên komeleyê de cih digire wek endamê saziyê.

Populîzm çandê têk dibe

Bêzar BÊWAR

Li Tîrkiye bi avakirina Navenda Çand a Mezopotamya'yê (NÇM), di destpêka salên 90'î pê ve hunera ku bi kurdî tê kirin, li navendekê gihêşt hev û di binê banekê de rêbazên ku bandora astengî û pişavtinê bê şikandin da ber xwe. Şano, muzîk, wêje, sinema û hwd, bêşên hunerê ku li vir bi rêbazên akademiyeke xebat li ser dihatin kirin bûn. Koma Gulên Xerzan jî komek muzîkê ku beriya NÇM'ê hatibû avakirin û jî destpêkê vir ve jî li wir xebatên xwe didomîne ye.

Kuma Gulên Xerzan bi albûma yekem ya bi navê 'Ji Bîr Nabim' di nava kurdên Bakûr de denge xwe gerandin. Pişt re 'Sonda Me' û 'Rûkena Min' bû geşbûna muzîka wan û demek dirêj stranên wê komê li ser zimanan bû. Niha jî albûmên ku Koma Gulên Xerzan afirandi ne, bi qelîteya xwe di dîroka muzîka kurdî de cihê xwe girt. Her çiqas ku niha hin endamên komê veqetiyabin jî, ew amadekariya albûma 4. dikin. Damezrînêrê komê Çiya, ji destpêka wan a muzîkê heta îro hin bîranîn û ramanên xwe bi me re parvekir.

We di 89'an bi komek amatorî dest bi muzîkê kir û pişt re jî hun wek kom beşdarî NÇM'ê bûn?

Belê me li Kurdistanê, li Batmanê dest pê kir. Hin kes dibên lê 'me çavê xwe bi muzîkê vekir', min çavê xwe bi erbanê vekir. Hin pismamên min hebûn li erbanê didan. Başûrî dibêjin def. Dema daweta birayê min yê mezin bû nehatin dawetê, min çû ji Derwêşa gundê ku cîranê me bûn defcî anîn. Bavê min wê rojê got divê tu êdî erbanê hîn bibî. Tepikek da destê min û got tu dê heya êvar li vê bidî. Min wisa kir. Min jî wê rojê pêva lê da. Ew pismamên min ku li erbanê didan gelek pişporbûn li herêma Xerzan. Min di deh, donzdeh saliya xwe de qîr dikir û li erbanê dida. Me di 88'an de koma xwe damezirand. Wê çaxê Rojda di komê de 7-8 salî bû. Wê demê herêma Xerzan oldarbûn; diya min, bavê min bi xwe jî niv mela bûn. Ku digotin Hecî

Evdilkerîm were an Hecî Mehmedan were bila Rojda dernekeve. Ewê bêjin keça filankesî derketiye kilama dibêje. Rojda xwîşka min e, min ew bi koteka anî.

Xebatên komê dû re çawa dewam kir?

Nêzikî 85'a em hatin Stenbolê. Bi navê Husamettîn pismamekî min hebû, li tembûrê dida. Min navê wî danî Sîpan, yê Rojda jî min danî û min yê xwe jî kir Çiya. Me komek ava kir. Derdorê 88'an ez çûm eskeriyê. Ku ez vegeriyam em bi xwe diçûn bernama. Em di nav gel de bûn. Di 92'an de me cihê xwe li NÇM girt. Berhema "Ji Bîr Nabim" wê çaxê derket. Ya duyemîn "Sonda Me" û ya sîsiya "Rûkena Min." Niha jî ya çaremîn wê derkeve. Koma Gulên Xerzan berdewam e. 7-8 sal berê Rojda cihê bû lê di eynî saziyê de ye. Dîsa jî em bi hev re diçûn bernameyan, ku li ser navê Gulên Xerzan tişteke çêbe Rojda nabêje na.

Di dema şer de hin komên wek Gulên Xerzan, Koma Amed, Koma Azad muzîkeke bi qelîte çêdikirin ku asta muzîka kurdî ji wan diyar bû. Ew kom jî ber hin sedeman belavbûn. Piştî wê muzîkeke bi qelîte derneket. Bi

te sedema wê çiya?

Ez dikarim bibêjim ku hetanî salên 2000'a rola NÇM û rola van koman gelek bû. Kesî wê demê nediwêrî stranek bigota, kesî newêribû bigota ez kurd im. Ji ber wê jî bi saya rêxistinê hin tişt hatin ser hev. Wê demê di her tiştê me de, di eşqa me de bîr û baweriyek hebû. Tenê armanca me ku em bi dengê xwe stranan bibêjin. Ku şoreşa gel zêde bû, di hin cîhan de azadî çêbû. Roja ku em negirtana bin çavan û nekutana tunebû. Lê qelîteya muzîka kurdî gelek baş bû. Me xwe bi xwe perwerde dikir. Wê demê hin stranên veşartî hebûn, me rihê stranên veşartî dida. Ku meriv binêre sê berhemên Gulên Xerzan hene

û ez îdia dikim ku her kes her tiştê xwe dikare di van de bibîne. Kî bihata NÇM'ê hema ew dixistin nava komekê ku dengê wan jî tunebû. Stranek digotin, me digot temam e. Çima wê demê stranên baş derketin, muzîka ku bi ruhê kurdî ve girêdayîbû dihat çêkirin? Hin stranên li gor ruhê wê demê hatin gotin. Lê niha qelebalixek heye. Ku tu îro dinêrî li bajarekî wek Wanê 40-50 komên muzîkê hene. . Ku tu bêji

muzîka kurdî, nikarin du heb peyv bînin cem hev. Bê guman ya baş jî heye. Xweziya NÇM bikaribûya hemû biparasta, hemû birêxistin bikira. Lê ku însanên ji bo berjewendiyên xwe bixebitin hebin tu çî jî bikî nayên. Me û komên din jî helbet muzîk di nava van şertan û wekî din jî di nava mercên giran yê şer de muzîk çêdikir. Divê meriv li xwe binêre. Ew dibêjin em hunermend in, em jî dibêjin em karkerin û em dixwazin bo vê civakê tiştên baş bikin. Berê me berhemek çêdikir dida yekî digot ka ji me re serarast bike lê niha em bixwe çêdikin. Ji ber ku li hemu deran komên muzîkê hene û piraniya van jî bê qelîte ne em jî carina dikevin tengasiyê. Divê li hember hunermendan hinekî qîmet hebe. Wekî din jî niha çêkirina muzîkê hêsan bûye. Herkes dikare li mala xwe albûmekî amade bike. Berê em li ser stranekê 20 rojan dixebitîn lê niha di seatekê de diqede. Ew tişt jî helbet dibin sedema daketina qelîteyê.

Di demên berê de (wek salên 90'î) hunermendan pêşenkti ji civakê re dikir lê niha bêhtir diçin deweta. Berê jî bo şoreşê lê niha jî bo kêfê gel docoşînin. Ya din jî meseleya dawetan e. Hunermendek biçe dawetan û filan nabe sedema ji qelîteyê dûrketinê?

Ez dikarim wiha bibêjim; li ku derê meş hebe, civîn hebe ez bi xwe diçim. Di hîlbijartinan de seferberî çê dibe em mehekê diçin Kurdistanê. Ku em ji civakê dûr bimînin mane ya tişteki namîne. Dayîkên Şemiyê va ye li vir in. Evên ku dibêjin em hunermend in û hwd tînan van derdoran dixwin, vedixwin lê carekê seriyekî li wan dayîkan nadin. Kêmasiyên me jî hene helbet. Derdê me tenê meş û çalakî nin in. Rast e em diçin meşa, diçin qonferansa, diçin civînan, lê wekî din jî meseleyên ku em pê re mijûl dibin zêde ne. Hin kesên ku dibêjin em hunermendê kurd in bi xwedê rojekê nayên daxuyaniyek çapemeniyê. Roboskî ku ji bo kurda ewqas girîng e nehatine wir jî. Armanca wan ne xilasbûna vî gelî ye, tenê ji bo hin berjewendiyên xwe tiştina dikin.

Wekî we vegot barê hunermendên NÇM'ê giran e. Ev jî bo ku hunermend bikaribe li ser hunera xwe baştir bixebite nabe astengî?

Bi rastî ne astengî ye. Carina em ji xwe re dikin bahane. Divê hunermend vê fam bike ku tu ji bo çî hunerê dikî? Berpirsiyariya xwe tîni cîh an na. Tenê bi stranekê nabe. Ku hunermendek derket ser dikê berê xwe

zivirand û piştî xwe da gel ev nişane ya pişavtinê ye. Ew zirarê dide muzîkê jî, zirarê dide xwe jî. Hin kes jî hene tenê siloganan diavêjin, bê wan silogana du peyvnan nizanin. Di stranên xwe de yan gerîla yan jî pêşmergeyan û yan jî gotina 'Serok Apo' dikin stran. Tu bixwazî bo Serok stranan çêbikî, bila tişteki baş be. Carekê em li Amedê çûn qonserekê û ji min re gotin tu strana Rûvî nebêje. Çima? Gotin ku tu di vê staranê de sîstema dewletê rexne dikî. De were...